

118

„SĂ AUZIM“

COLECȚIUNE DE TOASTE LA
DIFERITE OCAZIUNI.

EDITURA LIBRĂRIEI CIURCU
BRASSÓ 1908.

334.5
SM

19389
D

SA. A. B. U. M.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARY

UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARY

Bp h

„SĂ AUZIM“

COLECȚIUNE DE TOASTE LA
DIFERITE OCAZIUNI.

Autonoficiu

EDITURA LIBRĂRIEI CIURCU
BRASSÓ 1908.

50
Județul Prahova
CARAȘ SEVERIN
RESITA
NR INV.

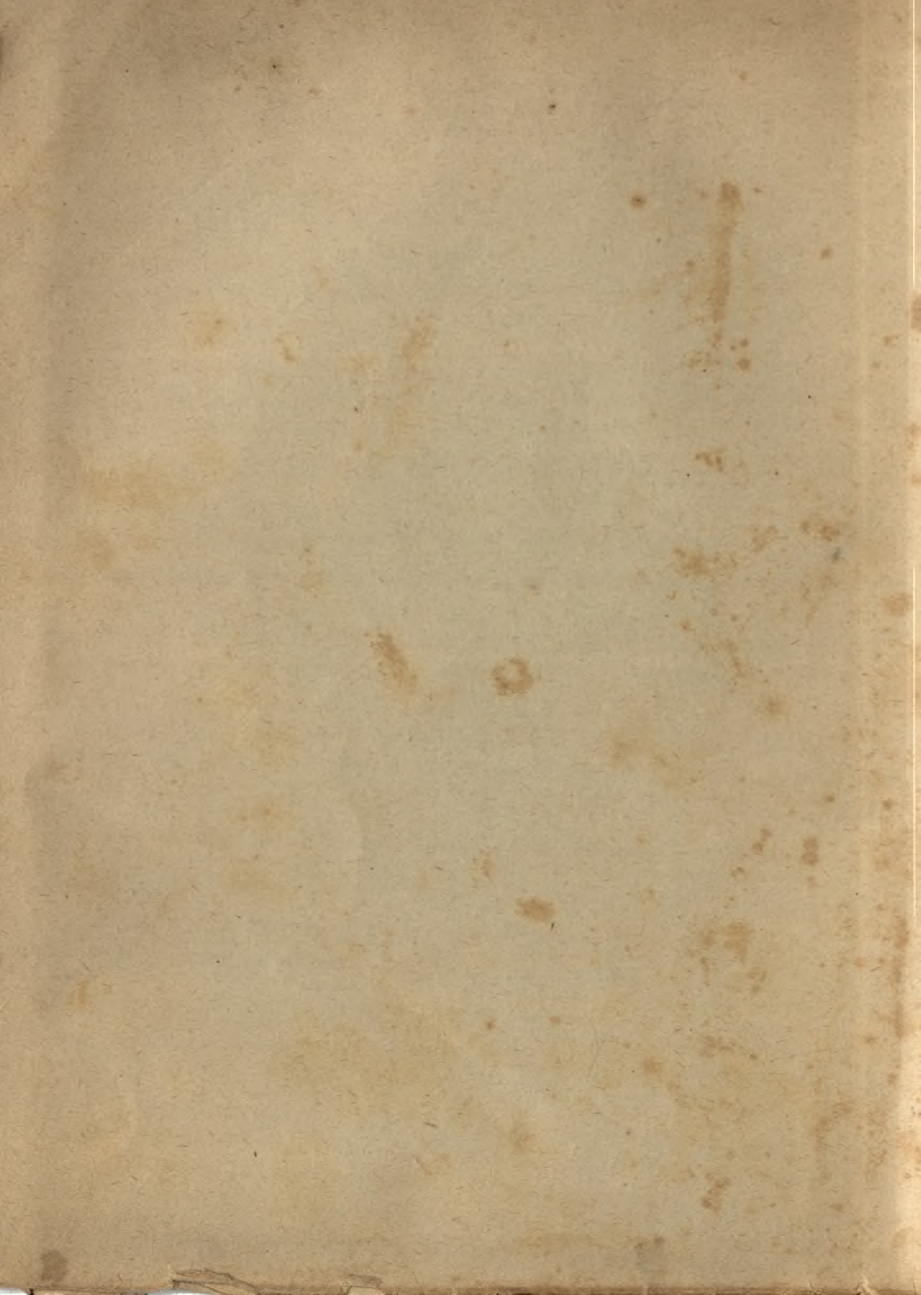
291.511 | 97
9310 | 97

PROPRIETATEA EDITORULUI.

Tipografia Ciurcu & Comp. Brassó.

Indrumări la ținerea toastelor.

Despre toaste. Toastele se pot număra între cele mai vechi aparițiuni ale societății și putem presupune cu tot dreptul, că își trag originea dintr'un obicei străvechi și evlavios, care s'a susținut deasemenea până în ziua de azi. Chiar în testamentul vechi aflăm scris, că fiecare, care mănâncă pâne și bea vin, să țină o vorbire de binecuvântare. Această vorbire însă se aseamnă unei rugăciuni de mulțumire și în forma aceasta s'a păstrat și până azi. Credem a nu greși, dacă zicem, că o rugăciune de mulțumire nu s'ar potrivî într'o societate veselă, mai ales la o zi consacrată unei vesele amintiri. Putem presupune cu siguranță, că în decursul timpului toastele ș'au schimbat forma lor cea veche. Și azi ar trebui să fie toastul în oareșicare înțeles o rugăciune de laudă și dacă este adevărat, că Creatorului numai acea rugăciune îi place, care pătrunde la el dintr'o inimă veselă, atunci ar trebui ca un toast bine întocmit să aibă în adevăr valoarea unei vorbiri de binecuvântare. Acelaș cuprins îl au și toastele; ele se sfârșesc totdeauna într'o urare de noroc pentru cel sărbătorit. În timpul din urmă a început să ocupe umorul la toaste un loc principal, ceea ce nu se potrivește totdeauna. Nu este plăcut vezi-bine, dacă toastul este prea serios, deoarece el se ține numai la ocaziuni vesele; însă glume prea aspre și cuvinte cu două înțelesuri să lipsească totdeauna dintr'un toast. Să ne mulțumim în tot cazul cu aluziuni umoristice, precum ni-le oferă chiar

ocaziunea. La fiecare serbare se poate intercala câte ceva în toast, ceea ce are valoare în special pentru cel sărbătorit; atunci să ne mulțumim cu atâta, căci astfel de aluziuni, presărate cu umor delicat dau toastului aroma necesară, fără a vătăma în oareșicare mod. Să nu conțină toastele nici odată batjocuri și înjosiri, căci numai așa vor fi ele ascultate de fiecare cu plăcere.

*

Despre persoana, care ține toastul. Mulți vor fi crezând, că nu e mare lucru a ținea un toast; cu toate acestea nu este așa de ușor, după cum ne închipuim. Dacă voim să ținem toast, trebuie să avem oareși-care exercițiu, pentru a putea vorbi fluent înaintea unei societăți mai mari. Vorbire fluentă este neapărat de lipsă, dacă voim să avem succes cu un toast. Acestea le amintim numai așa în treacăt. Cel ce vorbește numai cu o voce șoptitoare, face mare eroare, dacă ține un toast, căci prin aceasta poate produce mesenilor numai răs. O voce tare și sonoră poate avea mai ușor efectul dorit. Cine n'are voce corăspunzătoare, să nu încerce deci a ținea toast. Altă piedecă la ținerea unui toast e vre un defect mare corporal. Cel ce are vre-un defect corporal să se ferească de a ține toast. Numai acela ar fi îndreptățit de a cere într'o societate cuvântul, care nu are defecte corporale bătătoare la ochi și pe lângă aceea că posedă o voce plăcută și sonoră. Pe lângă aceea vorbitorul trebuie să se fi încredințat cu altă ocaziune, că știe mânu pe deplin

cuvântul, căci numai așa va putea produce cu toastul său efectul așteptat.

*

Când să se țină toastele? Această întrebare li-se pare la mulți de prisos, zicând că toastele au să se țină la masă. Da, se înțelege că la masă, dară și aici sunt de observat unele reguli, ba putem zice legi, care și le-a făcut societatea și care sunt recunoscute pre-tutindenea. La o masă bine aranjată sunt împărțite de regulă toastele între diferiții vorbitori. Aceasta este de-a se înțelege astfel: cei ce voiesc să țină vre-un toast, se adresează aranjatorului serbării și acesta apoi spune fie-căruia, când poate să 'și țină toastul, așa că fiecare ur-mează la rândul său. Cu totul altmintrelea e însă acolo, unde aranjarea nu este pusă deja de mai 'nainte la cale, și aceasta se întâmplă în foarte multe cazuri. Voim să dăm unele povețe și în privința aceasta. Nici odată să nu îndrăznim a cere cuvântul într'o societate, când altul este deja însinuat, ci să urmărim ordinea convenită. Să lăsăm, să țină toast mai întâi aceia, cari au mai luat parte în aceeași societate. Tot așa avem să ne purtăm și cu persoanele mai bătrâne și cu acelea, pe care suntem datori a le stima. Oaspei celui mai bătrân i se cuvine mai întâi cuvântul, dacă 'l cere; după el urmează rudeniile și numai după aceea se pot gândi și ceilalți oaspeți, ca să țină vre-un toast. Acela, care voiește să țină un toast, să aleagă așadară timpul potrivit pentru aceasta. Dacă ținem un toast, nu e bine

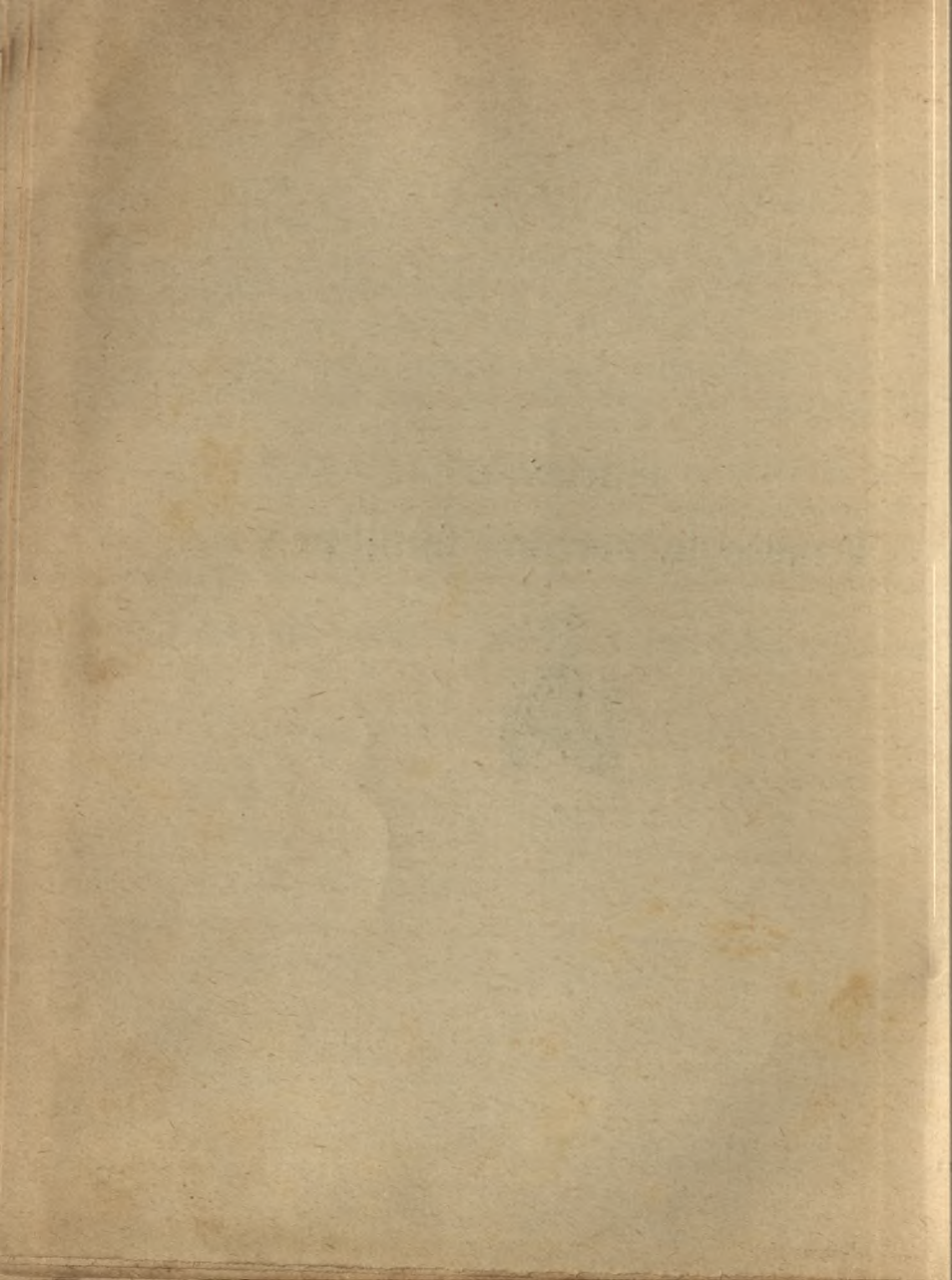
a începe cu cuvinte prea înalte și poetice, deoarece fiecare vorbire pentru ca să fie ascultată cu plăcere, trebuie să și ajungă încetul cu încetul punctul ei de culminație. De aceea începem liniștit și să continuăm logic propozițiune de propozițiune, căci cuvintele și propozițiunile formează zalele din care este compus lanțul, numit vorbire. Numai dacă înșirăm în mod succesiv și logic propozițiune după propozițiune, nu vom uita nici când ideea fundamentală dela care am pornit și vom ajunge cu toastul la o concluziune dreaptă. De regulă ține gazda (cel-ce dă masa) sau reprezentantul acestuia o vorbire pentru salutarea oaspeților, înainte de servirea mâncărilor pe masă. În fine mai amintim, că întâiul toast se ține la al doilea rând de bucate. Și aceasta este bine să se observe, pentru a nu ajunge nici odată în încurcătură prin începere pripită.

PARTEA I.

Toaste la serbări familiare.

I. Vestе despre o logodnă, adusă de unul încă nelogodit.

Doamnelor și Domnilor!

Fără să voiesc, parcă mă pătrunde un simț de invidie, când vă vestesc logodna D-șoarei N. N.*) cu D-nul N. N. Ah! cât de fericit este acela, care având har la Domnul ceresc, și-a aflat o tovarășe iubită și nu umblă singur, singurel, ca un stinger, fără de nici un căpătâi. Dintre noi au încă câțiva să alege singuri în lume, încoace și încolo ca un fel de jumătăți de ființe și trebuie să reprezinte totuș un om întreg. Credeți-mă, că e foarte tristă viața singuratică. Ferice deci de acela, care și-a aflat o consoartă credincioasă, ferice de acela, care sub semnul sărutării de logodnă plătește cel puțin arvuna, ca să fie sigur de scumpul odor, ce și l-a ales. D-nului N. N. i-a reușit aceasta, dar el și merită această fericire. De aceea voiesc să înlătur orice urmă de invidie din inima mea și ridicând paharul, vă rog să exclamați cu mine: „Să trăiască cei logodiți!“

2. La o logodnă.

Stimată societate!

Amorul poate 'n brațe-i tot cerul să 'l cuprindă. Iată cum zice neuitatul nostru Alexandri. Și așa este în adevăr! Amorul înfrumșetează viața, el este un

*) Aici se spun numele celor logodiți.

dar ceresc, care ridică pe om la Dumnezeu. Iubirea împreună pe oameni și astfel se urmează înțeleptele cuvinte ale sfintei scripturi, care zice: „Iubește pe deaproapele tău ca pe tine însuși“. Cu toate că în diferitele timpuri diferitele popoare ș'au închipuit în deosebite feluri pe Dumnezeu, totuși o idee nu se poate despărți de măritul Creator. Această idee este iubirea, cu care Dumnezeirea împarte darurile sale celor de sus și celor de jos, celor bogați precum și celor săraci, după legile eterne ale naturii. Cu cât mai mare este amorul între bărbat și femeie, care făcută a fost din coasta întâiului om! Să ne uităm, Onoraților, la logodiții de azi și vom vedea bucuria, ce o simt dânsii în semnu celei mai curate iubiri.

Doresc ca razele calde de iubire, care încălzesc inimile părechei tinere, să se prefacă într'un soare înfocat. Și ca să nu dispară nici odată acest dar dumnezeesc, adecă amorul din mijlocul acestor logodiți, să ridicăm paharele noastre și să le golim întru sănătatea logodiților. „Să trăiască!“

3. Altul asemenea.

Onoraților invitați!

O serbare destul de însemnată ne-a adunat azi aici. Azi serbăm adecă logodna D-nului N. N. cu D-șoara N. N. Nu le putem alta nimic dori, decât fericire și dragoste nedespărțită până la adânci bătrânețe. Ridic deci acest pahar și'l închin în sănătatea lor. „Să trăiască!“

4. Altul asemenea.

Unui fruct, ca să se poată dezvolta îi trebuie mai întâi să înflorească. Și 'n grădina vieții ome-nești trebuie să se nască o astfel de simțire, care începe să se dezvolte în două inimi — și mereu se coace.

Procesul acesta natural s'a strecurat între iu-bitul nostru amic și grațioasa sa mireasă. Simpatia, care a început să lege și aceste două inimi, s'a trans-format încetul cu încetul în amor și acum împreună au pășit la legătura sufletească, ca apoi înaintea sfântului altar al Domnului, să se împreune pentru eternitate. Acest prim pas al lor să îi conducă la fericire, la adevărată fericire, care în tot momentul să le încunune vieța.

La această fidanțare fericită, cu acea dorință fierbinte să ne adresăm către bunul Părinte din ce-ruri, ca ea să fie izvorul fericirii conjugale. Tră-iască mirii!

5. Răspuns.

Iubiții noștri amici din florile inimilor lor sim-țitoare au depus cunună pe altarul fidanțării noas-tre, ceea ce este o dovadă vie a prietiniei lor sincere, pe care nici odată n'o voiu uita.

Primiți pentru aceasta mulțumirile mele fierbinți și recunoscătoare.

Iubita mea mireasă, care m'a făcut părtaș de această nemărginită fericire, care mi-a aprins inima cu amorul ei sfânt și curat, care m'a fermecat, cu calitățile ei fermecătoare, cu care măreața natură a înzestrat-o, asemenea să simte plăcut atinsă de urările care ați binevoit a le exprima față de dânsa, Mulțumindu-vă încă odată, ridic paharul în sănătatea D-voastră. La mulți ani!

6. Alt toast pentru logodiți.

În inima unei femei iubite e viața, acolo e fericirea, divinitatea vecinică, față de care spiritele invidiei se pierd. Sufletul nobil al unei femei, inima ei simțitoare sunt izvorul sfânt al unei vieți fericite. În o astfel de grădină a pășit iubitul nostru amic în ziua fericită a fidanțării sale. În ziua aceasta două inimi iubitoare se pregătesc a se împreuna pentru eternitate. Cu ziua aceasta se începe era strălucită a fericirii. În viața lor familiară amărăciunea să rămână necunoscută — durerea să nu se sălășluiească nici odată în inimile lor.

Fidanțarea de azi — care contopește două inimi, fie dovadă despre aceea, că reciproc au simțit și pentru eternitate voiesc să rămână la olaltă.

Fie ziua aceasta aducătoare de binecuvân-

tare cerească pentru fericiții miri. Afecțiunea, simpatia, sinceritatea, dragostea și iubirea ce se revărsă din inimile noastre, însoțescă-i pe drumurile cât de lungi ale căsătoriei; iubirea reciprocă să nu se micșoreze în inimile lor.

Le dorim din adâncul inimei noastre sincere, ca aurora unei vieți lungi, numai după mulți, foarte mulți ani să apună — dar și la apunere — o sănătate deplină să le fie însoțitoare. Trăiască mirii!

7. Răspuns.

Iubiți amici!

Urările exprimate în cuvinte atât de poetice ne electrizează sufletele. Fidanțarea e prima linie de hotar, peste care omul face cel mai mare pas din viață. Și eu am voit, ca să mă preumblu pe această linie de hotar, dar de multe ori m'am împiedecat în mrejele nesiguranței, de oarece la această linie de hotar omul nu poate ajunge singur. Mi-am căutat deci un soț de călătorie, care să se preumble cu mine până la linia dorită și după aceea și pe scena vieții să umble drept ca mine, pentru că într'o viață cu umbletul șchiopătător, norocul e ca fumul. De multe ori am făcut întreprinderi pe acest drum ostenitor, dar temându-mă de înșelăciune, m'am retras în cercul trist al singurătății mele. Un proverb zice: „voiește și vei putea“. Încurajat am făcut din nou drumul spre hotar, care apoi a fost încununat cu rezultat. Am aflat un suflet bun, care a arătat

mare curaj la trecerea peste linia de hotar. Femeia aceasta e un inger, ai cărei ochi negri, strălucitori ca stelele m'au captivat — mi-au rănit inima și mi-au cauzat astfel de dureri, că a trebuit să recurg la ea pentru balsam. Și inima ei iubitoare de inger s'a înduioșat, văzând starea mea și ca diplomată mare a simțit, că ea a pricinuit boala mea — deci s'a apucat de vindecare, vărsând puterea ei însănătoșătoare asupra mea; a depus un sărut de flori pe buzele mele și astfel m'am însănătoșat și neștiind, că voi muri fără de inimă, a răpit-o dela mine, când eu m'am predat cu totul ei; atunci am simțit că nu pot fi fără de inimă. I-am cerut însă inima ei și ea mi-a dat-o. Schimbarea aceasta de inimi a produs fidanțarea de azi, care va zidi paradizul nostru pământesc.

Deoarece iubiții mei amici, din incidentul acestei fidanțări ne urați fericire, vă mulțumesc pentru binevoitoarele urări din inimă sinceră, dorind, ca și pe voi cerul să vă facă părtași de o vieață lungă și fericită!

8. Alt toast pentru logodiți.

Precum floricelele mirositoare din frumoasele dumbrăvioare, de pe plaiul câmpiilor întinse preamăresc roua răcoritoare, razele sclipitoare ale soarelui, astfel preamăresc și eu ziua de azi, în care două inimi iubitoare se împreună pentru eternitate. Pasul de azi este făcut pentru vieața întreagă, el

poate deschide fericirea spre paradiz — dar totdeodată și prăpastia nefericirii. Doresc din adâncul inimei mele ca aceasta din urmă să fie pentru totdeauna exilată din viața iubitului meu amic și grațioasa sa mireasă. Îmi ridic paharul pentru fericiții fidanțați, care urmând șoaptele inimilor, credință, iubire eternă și-au jurat unul altuia. Urez mult noroc și fericire grațioasei mirese, care a dăruit pe un astfel de bărbat cu inima ei, care într'adevăr merită aceasta. Iubitul meu amic însă și-a câștigat un model de femeie. Dee cerul, ca să trăiască mulți ani împreună, în credință și iubire reciprocă. Trăiască mirii!

9. Răspuns.

Vă mulțumesc pentru urările de bine. De pe malul vieții mi-am slobozit barca, ca să trec la țărnul fericirii. Viforul vieții însă mult a isbit-o, de multe ori a amenințat-o cu nimicire, însă încrederea pusă în D-zeu și speranța în viitor mi-a ajutat, să ajung la țărnul dorit, la țărnul fericirii. D-zeu mi-a trimis un înger din cer, care mi-a răsplătit durerile, chinurile trecutului.

Primind deci cu plăcere urările de bine ale iubitului meu amic, văd mai splendid acel lanț de roze, care va împreuna vieța noastră conjugală. Doresc, ca D-zeu să țină pe iubitul meu amic!

10. Cătră mire.

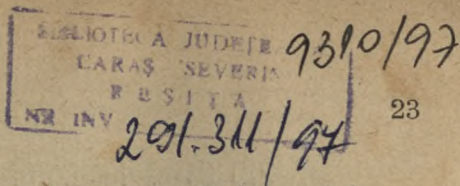
Onorați meseni!

Vă mărturisesc cu drept, că mi s'a ușurat inima, auzind că amicul meu N. N. s'a logodit cu D-șoara N. N. „Mărire celui de sus“, îmi zisei, „că a scăpat lumea de acest om periculos.“ Și oare n'am avut drept, când am zis aceasta? Uitați-vă numai vă rog la ochii lui scânteitori, la nasul lui frumos și la trupșorul lui, tras ca printr'un inel, cum zice marele nostru Alexandri. Nu este el oare periculos pentru tot ce e feminin? Mă bucur foarte, că D-șoara N. N. l-a legat în cătușe și ca să nu mai scape din ele, să golim paharele noastre și să zicem: „Să trăiască!“

11. Cătră mireasă.

Doamnelor și Domnilor!

Nu e nici o clipă mai maiestoaasă și înălțătoare decât aceea, când un tânăr și-a aflat o tovarășe vrednică și credincioasă, care împarte cu el bucuria și tristețea și nu se desparte de el, până când cruda moarte nu îi curmă firul vieții. Acesta e un adevăr, despre care nime nū se mai poate îndoi. Cunoscând chiar de pe fețele Domniilor Voastre, că am drept, când zic acestea, ridic acest pahar plin și'l închin întru sănătatea miresei, D-șoara N. N. „Să trăiască mulți ani!“

22. Toast la ocaziunea unei nunți de argint.

Onorați meseni!

Dați-mi voie, să vă țin un mic discurs din științele naturale! Al treilea regn al naturii, e regnul mineralelor și în acesta locul principal îl ocupă metalele. Cu toate că științele naturale au făcut progrese atât de însemnate, totuș vom deosebi totdeauna metale nobile și nenobile. Despre metalele în prețioase nu vom vorbi azi la această rară ocazie, ci vom trata numai despre cele nobile. Nu vom deci să avem plumb în picioare, nici să ne aruncăm rama pe față; să lăsăm acestea la o parte și să vorbim numai despre argint și aur. Vinul din paharele noastre lucește auriu, iară luciul argintului încunună fruntea acestor căsătoriți, cari azi își serbează nunta lor de argint. Ah! dorințele omului merg departe. Fiecare ar voi să ajungă vârsta lui Metusalem; cu toate acestea, acela care a trăit 25 de ani în iubirea și credința căsătoriei, a dus-o departe. Celor bravi și cu frica lui Dumnezeu li se împlinesc însă dorințele lor; dorim deci, ca după argint să urmeze odată și aurul. Ciocniți dară cu mine paharele și să urăm împreună: „Să trăiască iubilanții la mulți fericiți ani, ca după alți 25 de ani să le strălucească și altarul de aur.

23. Cătră iubilanții nunții de aur.

Onorați conmeseni!

O serbare rară ne-a adunat azi aici — serbarea unei nunți de aur. Aceasta este una dintre cele mai frumoase zile de veselie, de care bunul D-zeu numai pe puțini aleși îi împărtășește. Nu ne putem închipui mai mare har dela tatăl ceresc, decât 50 de ani de căsătorie netulburată de neînțelegeri și certe, pentru ceace i se cuvine Creatorului mulțumită și laudă. Timpul nu le-a răpit scumpilor noștri iubilanți mica, ba din contră ei au câștigat mult, căci primele a dispărut, iară dragostea a rămas! Nu numai a rămas, ci a devenit mai temeinică și mai rată și nici o împrejurare n'a avut vreodată asupra ei. Iubilanzii de azi ne-au dovedit printr-un viu ezemplu, întru cât poate să reziste credința și învoirea în căsătorie tuturor schimbărilor timpului. De aceea să privim cu respect la această păreche și iubiților iubilanți să le dorim din adâncul inimei ca razele aurii ale soarelui, să le lumineze vesel și mai departe amurgul vieții. Acești iubilanți merită lauda și cinstea tuturor. Să trăiască deci întru mulți ani!

24. Cătră oaspeți.

Onoraților!

Cu cea mai mare bucurie trebuie să constat, că învitarea mea la această serbare a fost primită

de D-Voastră și în numele nevestei precum și în al meu, mulțumesc de mii de ori tuturor celor de față, pentru prezența lor. Vă mărturisesc sincer, că sunt foarte mândru, că pot saluta în casa noastră o societate atât de aleasă. M'aș bucura deosebit de mult, dacă puținele ore, repede trecătoare, care le veți petrece la noi, vă vor fi în adevăr plăcute, așa ca la plecare să părăsiți această casă cu plăcută hotărâre, ca și pe viitor să primiți invitația noastră.

Deocamdată nu'mi pot arăta mulțumita mea față de D-Voastră decât numai prin aceea, că ridicând acest pahar îl cinstesc întru sănătatea D-Voastră și vă rog vesel: Trăiască oaspeții noștri!

25. Pentru cei invitați la un ospăț.

Inima mi se desfătează într'o adevărată fericire, deoarece cu toții suntem părtași de bucuria zilei acesteia, cea mai frumoasă și fericită a mirelui. Da, se desfătează, căci zadarnic sunt frumoase florile în grădină și singuratice, totuș de zeci de ori sunt mai frumoase, mai fermecătoare într'un buchet făcut cu gingășie.

Astfel e și buchetul întrunit aici, la acest ospăț, ce împresoară căsătoria aceasta a inimelor bune și sincere. Cine însă a făcut acest buchet frumos? În primul loc stimabilii participanți la această ziuă de bucurie, iubii oaspeți. Nu-i societate mai iubită, mai plăcută, ca oaspeții unui ospăț. Își petrec, se des-

fătează, ciocnesc paharele cu animație, se nizuiesc să facă mai senin orizontul de roze al mirilor fericiți.

Atunci însă, dacă trebuie, nu aude, nu vede, nu observă nimic.

Aceasta înaintea părechei tinere, în ziua logodnei, e însușirea, calitatea cea mai plăcută.

Umpleți dar paharul, atât mirele cât și mireasa golească-l apoi până în fund, precum doresc, ca să trăiască iubiții oaspeți ai ospățului.

26. Pentru preotul cununător.

Doamnelor și Domnilor!

La sărbătoarea aceasta veselă, când două iubitoare, pentru eternitate s'au legat cu lanțurile rământului sacru făcut înaintea sfântului altar al Domnului, nu e permis să uităm de acela, care a împreunat și binecuvântat părechea nouă. E mare meritul D-lui părinte, care a săvârșit acest act, de importanța cea mai mare în viața omenească, pentru că l-a consacrat cu legăturile sfinte ale jurământului de căsătorie. Îmi ridic deci paharul în onoarea preotului cununător și strig: Trăiască D-nul părinte, sufletul sărbătorii de azi!

27. Cătră Doamna casei.

Onoraților meseni!

Bărbatul se luptă în viață neîntrerupt și adună cele trebuincioase pentru ai săi. Intr'aceea femeia

grijește de casă și prin munca ei neobosită pregătește pentru bărbatul ei iubit un azil plăcut, în care să 'și afle repausul mult dorit după munca și grijile zilnice și unde să 'și mai uite de năcazurile, cu care are a se lupta zi de zi. Fericită e acea căsnicie, unde femeia întocmește lucrurile cu pricepere, căci acolo domnește bunăînțelegere și pace. Ca exemplu avem și pe stimată doamnă, în a cărei casă ne aflăm acum. Vă rog deci, să ciocnim paharele și să le golim în sănătatea doamnei N. Să trăiască doamna N la mulți fericiți ani.

28. Toast către Doamne.

Stimaților!

Iarăș au participat doamnele în număr atât de mare la serbarea noastră și prin aceasta ne-au onorat și înveselit în mod deosebit. Și ce ar fi oare lumea fără femei? O grădină, în care lipsesc florile mirositoare, un vis fără farmec, o muzică fără armonie. Și ce ar fi această serbare fără doamne? Cu toate că luminează aici lumânări destule, totuș ar fi întunec deplin fără doamnele noastre, căci nici un zâmbet dulce nu s'ar zări pe fețele serioase ale bărbaților. De aceea dați'mi voe să le aduc doamnelor, care au înpodobit cu prezența lor serbarea noastră de azi, tributul mulțumitei prin aceea, că vă rog domnilor, să ridicați paharele și ciocnin-

du-le, să le golim în onoarea doamnelor. Să trăiască la mulți ani!

29. Toast ținut la finea mesei de domnul casei.

Stimații mei oaspeți!

Toate din lumea aceasta nedesăvârșită au un sfârșit, așa și foamea cea mai sălbatică precum și cea mai sănătoasă poftă de mâncare. Acest adevăr l-am văzut noi înșine. Cu părere de rău ne uităm la farfuriile deșerte, cu mai mare părere de rău însă la acelea, care au rămas pline. Cu toate acestea am mângâierea, că măcar setea ni se va potoli și că cel puțin paharele se vor goli cu totul. Fiind-că puțină mângâiere are omul pe lumea aceasta, să ne folosim deci măcar de aceasta, de care avem parte acum. Ridic deci paharul și'l golesc întru sănătatea tuturor celor adunați aici. Mulți ani.

30. La un nou născut.

De o zi mai frumoasă nu poate fi părtașe o familie, ca aceea, când binecuvântarea cerului se coboară asupra ei, în forma unui copilăș, îngeraș nevinovat. În urma unei astfel de binecuvântări cerești, ne-am adunat în casa asta plăcută și ospitalieră, ca să fim și noi părtași de bucuria, de fericirea nemărginită a părinților și să petrecem câte-va momente plăcute din incidentul botezului micului cetățean.

El e mândria părintelui său, tezaurul cel mai scump al mamei sale.

Pe când se ciocnesc paharele, din inimă doresc, ca întotdeauna să rămână aceea, ce e acum: mândria părintelui său și tezaurul mamei sale. Ingerul său păzitor să'l păzască în întreaga-i viață; întotdeauna revarsă-se asupra lui binecuvântarea cerului și alui Dumnezeu, fie un adevărat fiu al neamului nostru, un adevărat caracter. Trăiască micul voinic și părinții săi. Trăiască eroul zilei de azi, noul născut.

31. Toast despre iubirea părintească.

Onoraților meseni!

Nici o ființă nu este după naștere așa de slabă și neputincioasă precum este omul și nici una nu este avizată întru atâta la iubirea părinților, la conducerea lor credincioasă, la munca și jertfa lor ca omul. Talentele și virtuțile cele mai însemnate și mai frumoase ar fi nimicite, dacă părinții nu s'ar îngriji de creșterea pruncului. Numai părinții ne pot spune ce osteneală au ei cu creșterea copiilor lor. Dară iubirea față de copii e așa de mare, încât părinții și-ar da și viața pentru ei. Părinții sunt aceia, dela cari învățăm limba, obiceiuri și purtări bune. Vai de acei copii, căror le mor de timpuriu părinții. Stau

bieții ca frunza pe apă, nime nu se îndură de ei, ci sunt asupriți, deși vine să le plângi de milă.

Datori suntem deci a onora și a stima pe părinții noștri, cari ne cresc și ne fac oameni în toată firea. Vă rog să ridicați paharele și să le goliți întru sănătatea părinților. Trăiască părinții!

32. Despre iubirea de mamă.

Onorațiilor!

Un mare învățat a zis: „Că numai o mamă știe ce însemnează a iubi“. Dacă ar fi spus aceste cuvinte o femeie, poatecă s'ar fi aflat cineva ca să protesteze în contra acestora. Deoarece însă le-a mărturisit acestea un bărbat, nu se încumetă nimeni să se îndoiască de adevărul spuselor acestui om însemnat și astfel cuvintele: „Numai o mamă știe ce însemnează a iubi“, conțin un mare adevăr. Fiecare din noi s'a încredințat despre aceasta. Cine altul a stat nopți întregi lângă leagănul nostru și ne-a cântat cântece, ca să adormim? Cine oare plânge văzându-ne cătuși de puțin bolnavi? Nimeni altul onorațiilor, de cât mama noastră. Iubirea de mamă face ca și bărbatul cel mai puternic, să se plece înaintea unei femei neputincioase. Nimic nu este deci mai scump pe lumea aceasta, decât iubirea de mamă, căci cine n'are mamă, n'are nici o inimă, care să l iubească. Trăiască deci iubirea de mamă!

33. Toast către bunicul și bunica.

Onorați conmeseni!

O serbare frumoasă ne-a întrunit azi aici, a cărei persoană principală este micul copilaș, botezat azi. Această serbare a câștigat în valoare prin aceea, că se află între noi două persoane, care merită toată lauda și stima noastră. Uitați-vă numai împrejur și veți cunoaște îndată onoratele persoane, despre care vorbesc. E bunicul și bunica copilașului (copilei) N. N., care văd înflorind în acesta (aceasta) a doua generațiune a familiei lor. Incărunțiți de lungimea timpului și slăbiți de năcazurile vieții, ne dau un frumos exemplu, că înfrânarea și munca nu curmă nici odată firul vieții. Laudă li se cuvine acestor persoane, care au crescut pe fiii lor și i-au adus la această stare frumoasă, în care se află azi; astfel pot să se bucure și ei de copilul (copila) acestora, adecă de nepotul (nepoata) lor și sigur că le întinerește inima, când pot ținea în brațe pe micul lor nepoțel. Dea bunul Dumnezeu, ca bunicul și bunica să trăiască încă mulți ani spre bucuria și mângăerea fiilor și nepoților lor. Să trăiască!

34. Pentru un moș.

E un obicei nobil a stima etatea, dar tot odată e și o fericire, dacă bărbatul înaintat în vârstă e moș, pe care fericții nepoți îl împresoară cu dra-

goste și iubire, cu venerațiune și recunoștință. Eu ca un nepot iubitor și recunoscător al mult iubitului meu moș ridic acest pahar, urându-i și dorindu-i din adâncul inimei mele, încă multe zile, pe care să le petreacă în deplină pace și fericire. Trăiască încă mulți ani, să-l vedem și strămoși! —

35. Pentru un naș (nun).

Mulți respectează și stimează pe bărbatul sărbătorit, care azi e încunjurat de acest cerc frumos de amici. In ziua aceasta bucuria mea e îndoită, pentru că nu felicit numai pe bărbatul iubit de toți, pe fiul poporului, pe bravul bărbat, pe capul de familie, ce poate servi tuturor de model, ci tot deodată și pe iubitul meu naș. Bucuria aceasta îndoită a mea mă entuziasmează și mă îndeamnă — deși nu sunt orator — ca să ridic acest pahar în onoarea lui. N'am încredere în puterea mea, ca să exprim întocmai în colori vii aceea ce simt, dar totuș sunt convins, că pentru toți cei prezenți dau o probă de stimă și iubire când doresc, ca iubitul meu naș să trăiască la mulți ani îndestulit, fără de a se plânge contra soartei.

36. Pentru o nună (nașe).

Mă bucur că în ziua aceasta sunt atât de fericit, ca să pot felicita pe femeia aceea harnică, binecuvântată de Dumnezeu, înzestrată de falnica natură

cu toate calitățile bune și frumoase, care mie mi-e atât de scumpă și care este iubita mea nașă. Dacă cineva merită stimă, încredere și dragoste, dânsa într'adevăr le merită. Acestea toate sunt de prisos să le spun, căci amabila societate, de care dânsa cu dragoste și iubire e încunjurată, e convinsă că e așa; mie deci nu'mi rămâne altceva decât să mă fac tâlmaciul felicitărilor, urărilor stimatei societăți. Permiteți-mi deci iubita mea nașe, ca cu ocaziunea acestei frumoase serbări să îi urez, ca să i se realizeze totul ceea ce îi dorește inima. Cerul să o învrednicească de toate. Trăiască!

37. Pentru nevestele tinere.

Frumoasele și duioasele noastre cântece populare ne vorbesc în abundență despre virtuțile române. Sunt născut Român — în sângele meu e un ce — adecă să nu vorbesc în teorie: vreau să zic, că iubesc și eu nevestuțele. Dar nu numai că le iubesc, ci le și preamăresc, mai cu samă dacă mi se dă ocaziune, ca și frumoasa ocaziune de astăzi, când frumoasele noastre Româncuțe mă fac părtaș de privirile lor ga-leșe, de zâmbetele lor ademenitoare, de grațiozitatea și amabilitatea, cu care sunt înzestrate de la natură. Din fața fiecăreia se poate ceti, că este o adevărată Româncă, pentru care Românul trebuie să se entuziazmeze de mult.

Imi ridic deci paharul în onoarea frumoaselor noastre Româncuțe. Să trăiască!

38. Pentru o mireasă.

Domnilor!

În acest moment, când cu toții suntem veseli, când paharele se ciocnesc cu animație, nu trebuie să trecem nici decum cu vederea că în mijlocul nostru e o astfel de domnișoară, de care nu e permis să ne uităm și care acum e mireasă. Acesta este timpul cel mai frumos, cel mai binecuvântat de cer al vieții, aceasta e adevărata lună de Maiu, împodobită cu flori mirositoare și fermecătoare. Acesta este timpul când speranța este încă speranță, iar visul fericirii este încă visul cel mai dulce.

Aș putea să'i doresc ceva mai bine grațioasei mirese, decât ca întreaga ei viață să fie un nefârșit vis de fericire? Iar întru cât acest lucru nu este posibil, doresc ca viața să'i fie, în timpurile cele mai grele, numai atât de senină, ca zilele ei de mireasă! Să ciocnim! Trăiască mireasa!

39. La o sfințire de casă.

Căsătoria este o taină sfântă; prin urmare a se căsători asemenea nu poate fi un lucru neplăcut, mai cu samă dacă casa, cuibul celor căsătoriți este

un palat cu 3—4 etaje. Dar pentru aceea și o casă mai modestă, mai sărăcăcioasă, poate fi un cuib tot atât de fericit. Fie casa cât de modestă, cât de mică, de scundă, lucrul principal este ca fericirea și îndestularea sa fie sălășluite într'ânsa. Astăzi suntem părtași la o astfel de sărbătoare, care nu numai stimulenților locuitori ai casei, ci și nouă ne va rămâne o suveniră plăcută. Rândunica dacă i-se strică cuibul, îl zidește din nou. Și Românului îi place, ca pe moșioara sa, moștenită dela strămoși, să'și clădească cuibul fericirii sale casnice. Fericiri nouă, bucurii nouă, noroc nou aducă casa aceasta! Plăcută fie tuturor acelor cari se vor adăposti în ea! Vechile virtuți, ca ospitalitatea, amicitia etc. sfințească internul ei. Inima gazdei fie îndestulată întotdeauna și atât de bogată în fericire, ca masa aceasta să aibă multe bucate. Din fereastra acestei case numai bine și rumusețe să vadă, iar de pe pragul ei nimeni să nu plece nemulțumit.

Trainică fie această casă și plăcută! Binecuvântarea lui Dumnezeu reverse-se întotdeauna asupra ei, iar locuitorii ei în concordie frumoasă: trăiască ei mulți ani!

40. La ziua onomastică a unui cap de familie.

Serbăm o zi rară, ziua onomastică a iubitului nostru amic și gazdă al casei. Aceasta e o sărbătoare nu numai a zilei onomastice, ci și a amicitiei.

Iubitul nostru amic poate vedea, că numai iubire și stimă e înconjurat. Pe terenul vieții sociale în viața publică e o persoană înaltă, care cu dreptul merită stima și încrederea concetățenilor și iar în cerc restrâns familiar e un tezaur neprețuit pentru buna sa consoartă și iubiții săi fii.

Repet deci: Ziua de azi e o sărbătoare, e sărbătoarea de bucurie a noastră a tuturor. Cei care suntem adunați aici, consimțim și de o potrivă să dorim toată fericirea, tot binele. Mă fac deci eu interpretul acestor simțăminte sincere. Felicit pe gașda casei din incidentul onomasticai sale, dorindu-i din inimă, ca să ajungă încă mulți și fericiți ani.

41. La ziua onomastică a unui părinte.

Imi tremură inima de emoție, deci nu e mirare că mi tremură și vocea. Nu m'am ridicat, ca să caut cuvinte, pentruca să mi pot exprima simțămintele mele, căci mi-e cu neputință. M'am ridicat, căci inima mea e plină de recunoștință, de dragoste și de fericire. De aceea am luat acest pahar în mână, ca să dau și cu ocasiunea aceasta o expresie slabă iubirii, recunoștinții și venerațiunii mele de fiu, mulțumirii iubitelui meu părinte, când înconjurat de amicii săi își serbează ziua onomastică.

Dea bunul Dumnezeu, ca iubitul și bunul meu părinte, să trăiască mulți și fericiți ani. —

42. La ziua onomastică a unei mame.

Mă întorc de-a dreptul cătră buna mea mamă, căci nici ea nici odată nu s'a întors dela mine.

In tot momentul m'a împărtășit de iubirea și dragostea ei nemărginită de mamă, învățându-mă și îndemnându-mă ca să fac fapte bune și frumoase, fapte creștinești, plăcute bunului nostru Părinte ceresc.

Ascultând povețele bunei mele mame, nici odată nu m'am plâns de nimic, soartea nu m'a persecutat, n'a fost tirană, dușmană față de mine. Sunt deci fericit, nespus de fericit, că Atotputernicul m'a blăruit c'o așa mamă. Cu iubire și dragoste nemărginită, din adâncul inimei mele iubitoare, recunoscătoare, îmi ridic vocea cătră cer și rog pe Atotputernicul să o țină mulți ani fericți. —

43. La ziua onomastică a unui amic.

Cu toții suntem convinși că amicitia e un tezaur de mare valoare. Eroul acestei societăți plăcute, iubitul nostru amic, din darul bunului Părinte ceresc, și serbează azi ziua onomastică. Nu pot trece cu vederea ocaziunea aceasta frumoasă, fără de a felicită pe eroul societăței noastre. Il cunoaștem, știm meritele, ce și le-a câștigat pe toate terenele vieții noastre publice. Numai mândri putem fi, că suntem amicii unui astfel de fiu al neamului nostru. Imi

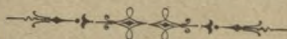
ridic deci paharul, urându-i multă fericire!
Trăiască la mulți ani.

44. Toast pentru soția unui cap de familie.

E frumoasă și rară ocaziunea, ce ne-a aduna în casa aceasta ospitalieră, la masa iubitei consoarte a pretinului nostru. Mă simt deci fericit, că sunt în plăcuta poziție de a o putea felicita. Ce să'i doresc din incidentul zilei onomastice?

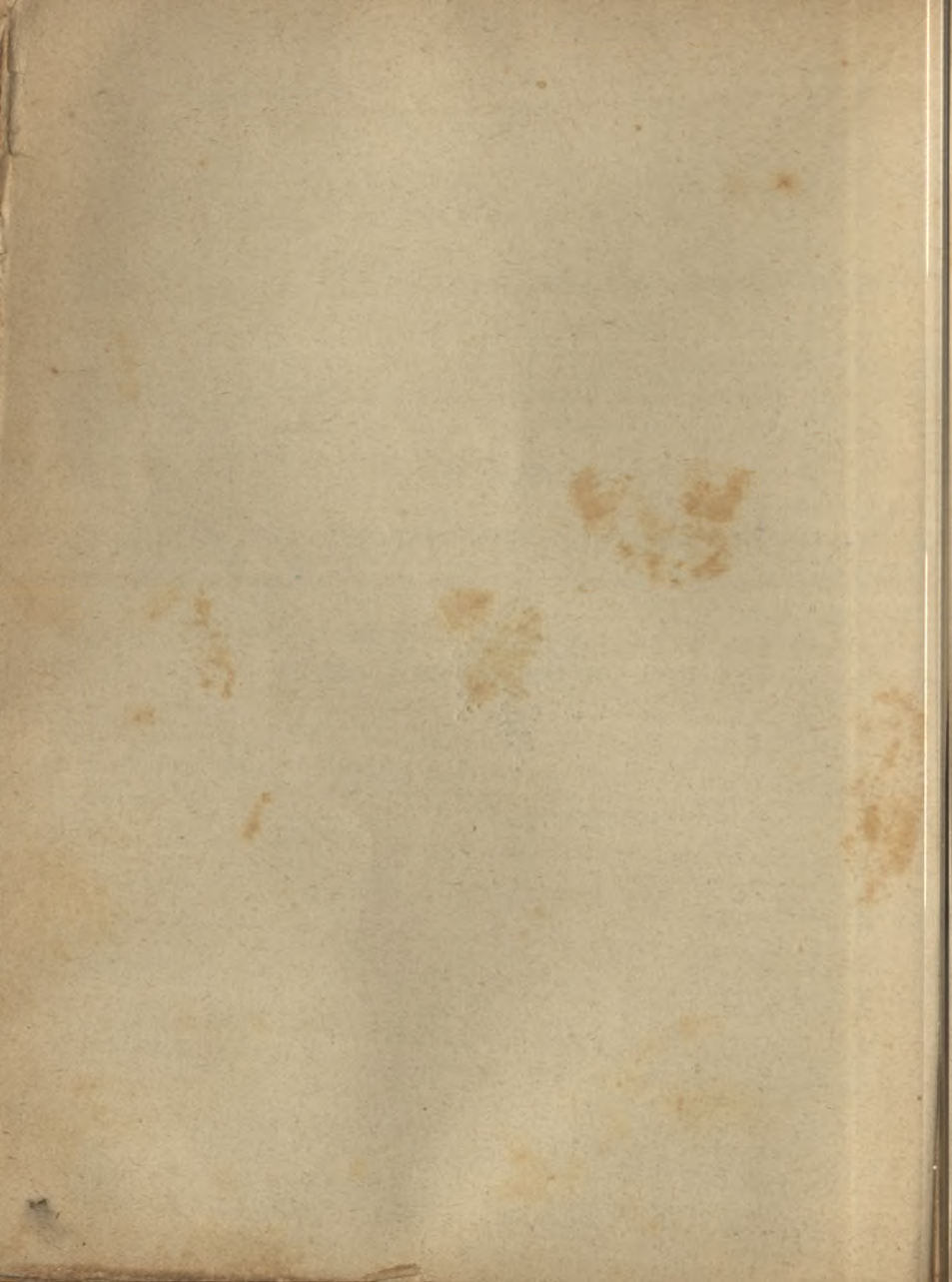
E atât de plăcută, de bună, de amabilă, ca nu'i pot dori mai mult, decât ce își dorește singură. Dea bunul Dumnezeu, ca și de acum înainte orizontul fericirii ei conjugale să fie curat ca cerul primăverii, să fie frumos ca un vis ceresc.

Trăiască la mulți ani!

PARTEA II.
Toaste sociale.

45. Toast ținut cu ocaziunea serbării aniversare a unei societăți muzicale.

Onorați conmeseni!

Grea și spinoasă e cărarea vieții omului; rar când are el prilejul să se bucure și de părțile voioase ale vieții. Și nu cred a greși zicând că cântarea înveselește și înobilează pe om. De aceea ne-am apucat înainte cu vre-o câțiva ani și am fondat și noi o societate muzicală, cu scopul de a întruni pe toți aceia, cari sunt prietini ai muzicei. Prietin al muzicei e fiecare, fie el cântăreț sau ba. De tot puțini au fost membrii acestei societăți la început, dară cu timpul numărul acestora a devenit mare, așa încât azi cu fală ne putem lăuda, că societatea noastră este numeroasă și conștientă de chemarea sa.

Doamnelor și Domnilor! Meritul înaintării societății noastre revine membrilor ei, dar mai ales Doamnelor N. N. și Domnilor N. N. cari au conlucrat neîncetat la înaintarea ei. Să trăiască deci toți binevoitorii societății noastre!

46. Intr'o societate muzicală.

Domnilor! Scopul și ținta societății noastre e desvoltarea muzicei naționale românești. Nimic nu'l înveselește mai mult pe om decât cântecul.

Avem și noi Români, putem zice melodii din cele mai frumoase și pătrunzătoare. Cui nu'i saltă inima de bucurie auzind ritmul legănat al horei? Cine n'a suspinat și lăcrămat ascultând doina română? Cine nu se simte electricizat și nu'și pune de gând să'și închine toate puterile pentru prosperarea neamului, când aude pătrunzătoarea melodie a cântecelor și marșurilor eroice? Să lucrăm deci fraților cu puteri unite și să cultivăm cântecul românesc, căci numai așa ne vom arăta demni de neamul nostru și de comoara artistică păstrată în muzica poporului român! Ridic acest pahar întru sănătatea membrilor noștri și le urez: „Să trăiască!“

47. Intr'o societate de femei.

Pieptul rece al iernei îl încălzește căldura dă-tătoare de viață a frumoasei primăveri — care deș-teptată din somn și amorțire, reînviează florile câmpilor. Intr'un cerc de femei culte, grațiile cu cari sunt înzestrate, ne fac perplecși și confuzi. Privirile lor ne dezarmează și ne înghenunche asemenea săge-tilor, asemenea razelor de soare din luna lui Cuptor. Ah! Dumnezeule cât suferim noi pentru femei, la câte dureri nu suntem supuși! Și totuși balsamul acestor suferinți și dureri sunt tot ochii lor visători, blânzi, curați ca o floare scăldată în rouă și atât de elocvenți. Intr'o societate cultă de femei, câștigăm

finețea sufletului nostru, cultivarea inimei noastre. Dar tot femeile stârnesc în pieptul nostru și orcanul cu durerile lui îngrozitoare! Ori cum ar fi, fără femeie vieața este pustie și n'are nici un rost. Fără dânsle creațiunea n'ar fi desăvârșită. Deci îmi exprim stima mea cea mai profundă, când îmi ridic paharul în onoarea D-Voastră stimată Doamne, dorindu-Vă ca să trăiți mulți ani încoronați cu roze. —

48. Toast către conducătorul unei societăți muzicale.

Stimați conmeseni!

Amicul și măestrul nostru este acela, care ne-a împrietinit și ne-a inițiat în tainele nobilei și frumoasei arte a cântării. Știm cu toții demult, cât de scump ne este Domnul dirigent și cât ne simțim de fericiți a sta sub conducerea lui. — Pătrunși de mulțumită și recunoștință luăm azi cu plăcere parte la această serbare închinată conducătorului nostru. Imi iau deci voia a'l felicita și a'i mulțumi în numele tuturor membrilor societății noastre pentru osteneala și succesul îmbucurător, cu care a condus această societate.

Să'i dea Dumnezeu încă mulți și fericiți ani, ca să'și împlinească chemarea sa și să se bucure de fructele rodnicei sale lucrări. Zicând acestea ridic acest pahar întru sănătatea sa și vă rog a'i ura dimpreună cu mine: Dirigintele nostru N. să trăiască!

49. Toast pentru cântăreți.

Onorată adunare!

Cred că îmi veți da dreptate, dacă constat că serbarea la care luăm astăzi parte, este o serbare deosebit de frumoasă.

Datori suntem deci a mulțumi acelor Domni, cari au contribuit la aceea, ca serbarea noastră să câștige un lustru atât de frumos și de plăcut pentru fiecare dintre noi. În privința aceasta îmi permit a vă aminti pe Domnii cântăreți, cari prin cântece melodioase românești ne-au cauzat niște momente atât de plăcute și înălțătoare.

Cu inima plină de veselie le mulțumim cântăreților pentru bunăvoința lor și i rugăm să lucreze și mai departe pentru lățirea și dezvoltarea cântecelor românești. Să închinăm deci un pahar în sănătatea cântăreților și să strigăm: Să trăiască cântăreții noștri!

50. Toast pentru cântăreții străini.

Iubiți conmeseni!

Cu nespusă bucurie mă uit azi la acești bărbați și tineri, cari s'au adunat în acest loc, ca să petreacă câteva ceasuri plăcute. S'au cântat deja multe cântece; tonurile melodioase s'au ridicat la Creatorul nostru, ca să'l preamărească pe el și faptele lui; plini de

entuziasm și patriotism au preamărit patria noastră; laudat-au virtutea femeiei și gloria vinului și multe altele le-au grăit cu graiul tonurilor.

Adunatu-ne-am aici, ca cu puteri unite să executăm frumoasa artă a muzicii. Cu bucurie și fără invidie am ascultat melodiile cântăreților străini și recunoaștem progresul, ce l-au făcut ei în arta cântării, dându-ne și nouă nou impuls la lucrare neobosită. Imi iau deci voie, ca în numele societății noastre să salut frățește pe stimaiții noștri oaspeți. Ne simțim foarte măguliți prin venirea lor și le dorim, ca să afle cea mai plăcută petrecere în mijlocul nostru.

Pe Dumnea-Voastră, onorați membrii ai societății Vă rog să exclamați cu mine împreună: Să trăiască iubiții noștri oaspeți.

51. La o convenire socială.

Iubiți amici și Domni!

Vieța plină de greutate a omului o înveselesc convenirile sociale. În toate timpurile societatea cultă a fost școala socială a omenimii, ceea ce va fi întotdeauna așa. Dacă fericirea se pierde adeseori în nemărginitul noian de greutate al vieții noastre, dacă asupra vieții noastre se îngreunează din când în când loviturile sorții, dacă situația noastră devine mai grea, într'o societate cultă, în cercul iubiților amici că-

pătăm puteri nouă pentru viitor. Cruzimile suferinții se fac nevăzute, caprițiul sorții nemiloase dispăre și astfel căpătăm puteri pentru suportarea sbuciumului vieții. Societatea cultă, în care mă aflu azi, a trezit în mine vieată nouă și mă atrage cu o astfel de putere cătră D-Voastră, încât părăsirea cercului D-Voastră mi-ar cauza durere nespūsă. Pentru aceea 'mi ridic paharul în onoarea D-Voastră și mai cu samă în onoarea amicului N. N. care e sufletul acestei societăți. D-zeu să Vă țină până la hotarul ultim al vieții omeșteși și doresc, ca toți câți ne-am întrunit azi aici, să ne mai petrecem un șir nesfârșit de ani fericiți!

52. Răspuns.

Din urările de bine ale iubitului nostru amic, ce le-a exprimat față de noi, se desfac două momente. Primul e, că dorește ca susținerea, existența acestei societăți să fie durabilă, ceea ce toți dintre amicii prezenți doresc, pentrucă convenirea noastră amicală e un stâlp tare al vieții noastre și ne face să fim veseli în tot momentul. Al doilea este, că nimbul societății noastre fără amicul nostru, care e unul dintre factorii ei principali, nu ar fi atât de splendid. Stimatul membru al societății noastre este acela, care accentuează cu fiecare ocazie principiul: „unul pentru toți și toți pentru unul“. Doresc deci, ca din pieptul amicilor prezenți, din peptul fiecărui membru al acestei societăți, simțământul amicitiei

nici odată să nu se răcească, căci acesta ne-a ținut pe noi până acum atât de strâns la olaltă. Târziu, foarte târziu să vie timpul acela, care ne va deschide mormântul și ne va despărți unul de altul. Dumnezeu să Vă dăruiească vieață lungă și fericită!

53. Toast ținut la serbarea aniversară a unei societăți de meseriași.

Onorată societate!

Azi avem ocaziunea a participa la o serbare de tot frumoasă și însemnată, la serbarea aniversară a societății de meseriași. „In sudoarea feții tale vei câștiga pâinea cea de toate zilele, până ce te vei întoarce iar în pământul, din care ești luat.“ Așa a zis Dumnezeu strămoșului nostru Adam, când l-a scos din rai. Și'n adevăr! Fără muncă neobosită nu ne putem câștiga cele trebuincioase pentru vieață. Fiecare muncește după putința și trebuința sa: unul cu brațul, altul cu mintea. Amândoi însă au aceeași țintă. Nime nu va fi în stare să susțină că omul cult ar putea trăi fără meseriași. Aceștia ne fac toate lucrurile după trebuința noastră și stăruiesc neîntrerupt, a se arăta mulțumitori față de noi. A fost un timp, când meseriașul n'avea aceea vază și stimă, ce o are azi. El trăia despărțit de celelalte clase ale societății. Cu toate acestea ei s'au adunat la un loc și cu puteri unite și-au creat soci-

etăți, al căror scop e cultivarea meseriașilor. Aceste societăți au înflorit și au dat meseriașilor aceea vază de care se bucură azi. Și societatea noastră n'ar fi ajuns la starea ei de azi, dacă nu s'ar fi aflat persoane inteligente, care să lucreze în folosul ei. Să trăiască deci aceste persoane împreună cu oaspeții noștri. La mulți ani!

54. La serbarea aniversară a unei societăți de pompieri.

Onorați conmeseni!

Unul dintre elementele cele mai periculoase pentru toate întocmirile și clădirile omenești este fără îndoială focul, care în furia sa grozavă nu cruță nimic. Dară bunul Dumnezeu în nemărginita sa înțelepciune, i-a creat și un inamic, care e în stare să birue flacările nimicitoare ale focului. Acest inamic este apa. Apa singură însă nu poate stinge focul, ci numai prin ajutorul omului. Un om însă nu e de ajuns, ca să înceapă lupta cu focul, ci trebuie să fie la un loc mai mulți inși, cari cu puteri unite să alunge pe acest dușman al omenirii. Aceste persoane sunt pompierii, cari riscându-și viața proprie se bagă în foc, numai ca să scutească casele și viața acelor, cari se află în pericol. Nu este aceasta o faptă frumoasă și laudabilă? Ca să poată lucra mai

cu temei în folosul omenirii s'au întovărășit de de vre-o câțiva ani toți pompierii acestui oraș (sat) și-au fondat o societate. Societatea aceasta și-a împlinit foarte frumos chemarea ei, căci a câștigat membrii curajoși și voinici, cari sunt în stare a sări în ori-ce moment în ajutorul celor amenințați de pericolul focului.

Văzând ochii scânteitori ai mai multor dame și mai multor domni, ceea ce este un semn, că ar voi să-și mai petreacă, închei toastul meu:

Trăiască pompierii și oaspeții noștri!

55. Pentru o societate.

Nu pot întrelăsa frumoasa și plăcuta ocaziune, ce ne-a adunat în societatea aceasta, fără să amintesc părțile binefăcătoare ale acestei societăți. Mă simt dator să-i mulțumesc, nu numai pentru aceea pentru că s'a pus în serviciul bunei dispoziții și a făcut să uit pe câteva momente durerile acestei vieți atât de amare, dar sunt fericit că întâmplarea m'a adus în legătură cu membrii unei societăți atât de amicale și plăcute. Domnilor! Nimic nu se uită mai ușor ca prietinia legată între pahare, dar și întors, nu e nimic mai greu, decât a renunța la bucuriile prietniei. Deci îmi voi goli paharul meu, ca

amiciția reciprocă, ce am legat astăzi, neștirbită și rămană pentru totdeauna. Noi nu ne vărsăm sângele ca să bem din el și astfel să întărim legătura noastră ci cred, că cu toții vom ridica paharul cu această dorință fierbinte, ca amintirea acestei zile în inima noastră și amiciția legată azi — care poate fi cununa amicițiilor, să existe până la sfârșitul vieții noastre

Să trăiască și înflorească societatea!

56. Pentru o societate la anul nou.

În această zi primă a anului nou inima mi se desfătează de bucurie, pentru că anul nou îl încep în acest cerc plăcut de amici, care îmi înalță sufletul și îmi umple inima de bucurie. Îmi ridic paharul pentru plăcuta societate, dorind din inimă sinceră, ca societatea aceasta plăcută, pe fiecare membru al acesteia, numai îndestulare, fericire și liniște să-l însoțească pretutindinea!

57. Răspuns.

Sunt mișcat de cuvintele amicabile ale iubitului nostru amic, pentru care îi mulțumim din adâncul inimei noastre. Îmi ridic și eu paharul pentru iubitul

nostru amic N., care cu cuvintele lui sincere izvorite din iubirea nefățărită de amic, ne-a întărit și mai mult convingerea despre amicitia lui sinceră. La începutul acestui an nou îmi ridic și eu rugăciunea fierbinte către Domnul cerului: Facă părtaș de fericire pe iubitul meu amic și societatea aceasta plăcută! În deplină bucurie și fericire scurgă-se zilele acestui an nou, împreună cu alți mulți ani de veselie!

58. Pentru gimnastică.

Onoraților!

Deviza veche: „În corp sănătos, minte sănătoasă“ de care ne-am ales-o noi, se adeverește, când mă uit la cei adunați azi aici. Uitându-mă la acești bărbați sprinteni și puternici, mă simt fericit și eu, că mă aflu în această societate sănătoasă. Ce folos ne aduce gimnastica, simțim în fiecare oară de exercițiu. Cât de voioși sunt ochii noștri, când după munca zilnică ne adunăm în sala de gimnastică și facem exercițiile noastre, cari ne întăresc și creșteresc puterile! Cât de liberi ne simțim după terminarea exercițiilor, de grijile mici și mari ale vieții și cu câtă hotărîre ne propunem, ca în oara viitoare să ne adunăm iarăș cu toții.

Onoraților! Gimnastica e o chemare nobilă, că ea ne crește în morală, virtute, cumpătate și învață să împlinim de bună voie datorințele, cari le cere patria! Gimnastică delătură fățarnică, decăderea morală, tâmpirea caracterului, ea îndeamnă la o conlucrare nobilă pe toți aceia, cari o cultivă în deplină conștiință. Iubim deci gimnastică că cunoaștem foloasele ei. — Fie-care loc și fiecare sală de gimnastică e grădina, în care se cultivă iubirea pentru patrie și buna creștere a poporului.

Să ridicăm dară acest pahar întru sănătatea a celor bărbați, cari cultivă gimnastica. Le dorim mulți ani!

59. La înaugurarea unei școli.

Cu toții știm și suntem convinși, că un popor nu poate exista fără de cultură. Cultura e unul dintre stâlpii cei mai puternici ai unui popor. De unde își câștigă un popor cultura? Numai și numai din școală! Domnilor și fraților! Cu ajutorul bunului părinte ceresc, am ridicat zidirea aceasta frumoasă, pe care am destinat-o și consacrat-o ca școală, unde fiii noștri și urmași lor să învețe a-și păstra scumpa limbă strămoșască, să țină cu dragoste și iubire nemărginită la ea, a-și iubi neamul, patria, națiunea.

a cunoaște faptele mărețe ale strămoșilor, cu un cuvânt a păstra toate tradițiunile noastre strămoșești, apoi să învețe a face fapte bune și frumoase, plăcute și iubite de Dumnezeu. Să dea bunul Dumnezeu, ca sbuciumările, stăruințele noastre să nu fie zadarnice, ci să fie încoronate cu îmbelșugare de tot ce dorim. Toți aceia, cari vor cerceta școala aceasta, să devină cetățeni bravi ai patriei, fii adevărați ai neamului nostru. Îmi ridic deci paharul pentru școala noastră nouă, dorind din adâncul inimii mele, ca să înflorească văzând cu ochii.

60. Pentru veteranii unei societăți.

Onorați Domni!

Dați-mi și mie voie, ca unuia din cei mai tineri membri ai acestei societăți, să adresez câteva cuvinte către veteranii acestei societăți, cari zeci de ani au lucrat la înaintarea ei. Cu puțin timp înainte am fost primit în mijlocul D-Voastră și vă spun drept că mă simt foarte fericit, că pot face parte din această societate, în care am petrecut deja atâtea oare plăcute. Cu admirare am privit la zelul, cu care membrii mai vechi ai acestei societăți, au lucrat pentru prosperarea ei. De n'ar fi ținut acești Domni unul cu altul, societatea noastră n'ar fi aceea

ce e azi. Mulțumind din inimă tuturor veteranilor doresc, ca și membrii tineri să devină veterani acestei societăți și să contribuie la înaintarea societății noastre. Veteranii noștri trăiască la mulți ani!

61. Pentru comitetul aranjator al unei serbări.

Domnilor!

Ziua de azi e pentru societatea noastră, o zi de veselie! Ne-am adunat aici într'un număr atât de mare, ne petrecem așa de amical, încât ne simțim mândri că avem o societate, care poartă atâta grije de membrii ei.

Să nu uităm însă, că această serbare frumoasă au aranjat-o câțiva membrii ai acestei societăți, pe cari i-a costat multă trudă și osteneală. Comitetul aranjator al serbării a luat asupra sa un lucru destul de greu, dară spre onoarea lui vedem că l-a îndeplinit cum se cade. Cred, că grăesc, din inima Dumneavoastră, dacă-mi iau voia să mulțumesc în numele societății domnilor din comitet, pentru frumosul aranjament al serbării de azi. Pe D-Voastră însă vă rog, să strigați dimpreună cu mine:

„Să trăiască Domnii din comitet“.

62. Pentru comitetul unei serbări.

Onorați conmeseni!

Faptul că ne aflăm azi aici și participăm la această serbare frumoasă, îl datorim numai și numai harnicului comitet, care s'a îngrijit, ca serbarea să fie bine aranjată. Mulțumim dară din inimă Domnilor, cari n'au cruțat nici trudă, nici jertfă de timp, numai și numai ca serbarea de azi să aibă un rezultat cât mai favorabil, atât moral cât și material și spre mulțumirea tuturor. Nu putem mulțumi onoratului comitet în alt mod, decât numai prin ridicarea paharelor întru sănătatea lui.

Trăiască harnicul nostru comitet!

63. Pentru membrii vechi ai unei societăți.

Onorați Domni!

Dați-mi voie, ca deși membru încă tânăr al acestei societăți, să rostesc și eu câteva cuvinte! Deși nu de mult am intrat între membrii acestei societăți, totuș mă simt nespus de fericit, că mă aflu în mijlocul D-Voastră. Petrecut-am plăcute oare în această societate și m'a uimit armonia și unirea, ce domnește între membrii acestei societăți. Mulți

dintre onorații membrii au lucrat o viață întreagă de om la prosperarea acestei societăți. Inscriindu-mă și eu într'această nobilă societate, promit a contribui și eu după puterile mele la înflorirea ei. Într'alții îmi voi lua ca exemplu pe onoratul domn N. N. mentorul acestei societăți. În semn de stimă ridic acest pahar și ciocnindu-l cu D-l N. vă rog a-mi ajuta să urez: Domnul N. N. să trăiască și alături-re cu dânsul membrii veterani ai acestei societăți!

64. Toast către primarul comunei.

Stimați conmeseni!

Nu cred, că e cu cale să treacă această serbare, fără de a aminti și despre meritele și faptele laudabile ale primarului nostru. Destoinicia, sârguința cu care a lucrat pentru binele comunei, sunt cunoscute de toți și cred de prisos să le mai amintesc aici! Cu toate acestea un lucru trebuie să-l spun și anume, că toate întocmirile de model de cari se bucură azi comuna noastră, sunt numai și numai faptele domnului primar. De-ar avea toate comunele primari vrednici, ca al nostru, atunci toți ne-am bucura, căci toți voim bunăstarea și înaintarea deaproapelui nostru și a țării noastre. Să golim paharele în sănătatea primarului nostru și să strigăm:

„Trăiască primarul nostru!“

65. Alt toast pentru primar.

Onorată adunare!

Ori cine care locuște, sau numai trece prin orașul nostru, nu poate în destul lăuda întocmirile lui bune și îndemânatece. Și cui i se datoresc toate aceste întocmiri în orașul nostru? Fără doar și poate primarului nostru dimpreună cu reprezentății orașului. El este acela, care fără preget a lucrat și lucra numai pentru înaintarea orașului nostru. Suntem fericiți că orașul nostru a aflat în persoana Dumisale un conducător atât de deștept și sârguincios. Dorim deci, ca bunul Dumnezeu să ni-l țină încă mulți și fericiți ani, ca să lucreze și mai departe spre fericirea orașului nostru.

Vă rog să ridicați paharele și ciocnindu-le, să exclamăm cu toții: „Trăiască primarul nostru“!

66. Pentru primarul nou ales.

Domnii mei!

Așa precum în fiecare casă tatăl e capul familiei, care poruncește, conduce și grijește de ai săi, așa și fiecare oraș (comună) își are capul ei, adică pe primarul orașului (comunei). Ca să nu se

adeverească zicala: „peștele de la cap se strică“, ne-am ales pe acel bărbat ca primaru, în care avem deplină încredere și de la care așteptăm, că își va îndeplini cu sfințenie înalta sa chemare. Bunul Dumnezeu să ni-l țină mulți ani spre fericirea și bunăstarea orașului (comunei) nostru.

Ca semn al stimei și iubirei noastre să ridicăm paharele și golindu-le, să-i strigăm un puternic: „Să trăiască“.

67. Răspunsul primarului.

Stimați Domni!

Recunosc, că mi-ați făcut o onoare deosebită, alegându-mă primar al acestui oraș (comune), dar și datorințele ce sunt împreunate cu acest oficiu, trebuie să constat, că nu sunt puține. Vă mulțumesc din inimă concetățeni (consăteni) iubiți pentru încrederea, ce ați depus-o în persoana mea și vă promit, că voi lucra după cât îmi vor permite puterile numai spre binele, prosperarea și fericirea orașului (comunei.) Aveți deplină încredere în bunăvoința mea și la ori ce năcaz veniți la mine și eu nici o dată nu vă voi lăsa nemângăiați și neîndreptățiți.

Azi nu-mi pot arăta mulțumita mea față de Dumnea-Voastră altfel decât, ridicând paharul și închinând întru sănătatea Dumnea-Voastră: „Să trăiți.“

68. Pentru un jude comunal.

Mulți au obiceiul să zică, că a fi jude comunal, e lucru ușor: ziua întreagă umblă de ici-colo fără de nici o treabă serioasă și astfel își primește leafa mai mult în cinste. Dar cari astfel cred, greșesc, căci chemarea unui jude comunal conștiu de datorințele sale, e mare. Iubitul nostru jude comunal e conștiu de datorințele șale, desinteresat luptă pentru binele, fericirea și prosperarea comunei noastre.

De aceea cu dragoste și cu bucurie îmi ridic paharul în onoarea D-Sale, rugând pe Atotputernicul ca să-l țină la mulți ani și ca să ocupe locul de jude comunal, câtă vreme Dumnezeu îl va ținea în deplină putere și sănătate. „Să trăiască“.

69. Pentru un notar comunal.

Domnilor!

Intr'o comună persoana cea dintâi, persoana mai mult stimată de popor, adecă persoana de care poporul are mai mult respect, e notarul comunal. E greu de a găsi răspunsul cuvenit la întrebarea, pentru ce stă lucrul așa, când în comună este și preot, păstorul sufletesc, care după părerea mea ar trebui să aibă întâietate. Să lăsăm la o parte des-

legarea acestei probleme. Destul, că iubitul nostru notar comunal e înzestrat cu toate calitățile unui om de caracter. Deci merită să fie stimat, respectat și iubit de popor. Imi ridic paharul în sănătatea D-Sale și din adâncul inimei îi strig: Trăiască!

70. Pentru un scriitor (poet).

Domnilor!

În ziua de azi, când mărimea, fala și gloria unui popor o formează oamenii săi mari și de talent, la tot cazul unul dintre locurile prime în sânul națiunii merită să-l ocupe acela, care prin munca spiritului său își câștigă glorie și ieși și neamului său. Scriitorii sunt iubiți, stimați și respectați de toate popoarele culte, căci dânșii sunt acei bărbați providențiați, pe cari pronia cerească i-a făcut părtași de astfel de calități, de cari cei mai mulți muritori nu pot avea parte. Inspirați fiind ei de sfânta providență, ne poartă prin regiuni fermecătoare, producându-ne adevărate momente de mulțumire, în care ne mai uităm de grijile și greutatea vieții. Scriitorii sunt izvorul și talmaciul tuturor simțămintelor, cugetelor, ideilor și impresiunilor alese și nobile.

Astăzi avem fericirea a vedea în mijlocul nostru un astfel de apostol al gândirei și al simțămintelor.

telor nobile, care ne-a ridicat literătura noastră la acest nivel înalt și măreț, pentru care multe popoare nel audă și ne prețuesc. Să ne ridicăm deci și să bem paharul în sănătatea iubitului nostru poet N. și să-i dorim cu toții, ca bunul Dumnezeu să-i țină nesecată comoara sufletului său până la adânci bătrânețe, ca să poată împleti pe deplin cununa de laudă, ce și-a așezat-o pe fruntea sa și-a neamului nostru. Trăiască! „Ura“!

71. La instalarea unui preot.

Stimați Domni!

Nu mă număr în șirul aceloră, cari la toate ocaziunile își ridică cuvântul și paharul, ca să felicite pe cei sărbătoriți. De astă dată însă bucuria și mândria ce o simt în adâncul inimei mele, mă face contra obiceiului meu, să iau cuvântul și să felicit pe nou alesul nostru păstor sufletesc, căruia credincioșii și amicii, stimătorii și cunoșcuții îi păstrează o dragoste și iubire atât de mare și care în noul său post promite a fi la culmea chemării sale. Să dea bunul Părinte ceresc, ca alesul nostru în tot momentul să fie la culmea chemării sale sfinte, ca la caz de lipsă, când trebuința cere, să fie gata de a sări în luptă și a apăra toate interesele bisericeii și credincioșilor săi. Trăiască la mulți ani!

72. Toast ținut la instalarea unui învățător.

Domnilor!

Cred că sunteți de acord cu mine când, zic că misiunea de învățător e una din cele mai frumoase, mai nobile; căci învățătorul este acela, care se îngrijește de creșterea corporală și spirituală a pruncilor lui încredințați. În mâinile lui deci este depusă toată speranța și viitorul unui popor. Numai el știe câtă trudă, grijă și osteneală trebuie să îndure, până ce înzestreză pe viitorul cetățean cu însușirile cele mai nobile. Nu totdeauna însă a fost recunoscută munca grea a învățătorilor, dară zelul lor neobosit le-a câștigat totuș stimă și onoare, așa încât azi fiecare vede în învățător, ceea ce trebuie să vadă: pe apostolul luminării poporului. Ca semn, că și noi știm stima după cuviință pe luminătorii noștri, ne-am adunat azi aici, ca să întâmpinăm pe noul nostru învățător și să-i zicem: Bine-ai venit! Te asigurăm, domnule învățător, că ne vom da silința a te ajuta după cât vom putea, ca să-ți poți împlini înalta misiune a D-tale ca învățător în mijlocul poporului nostru. Și ca semn că ne vom ținea de cuvânt, ridicăm acest pahar în sănătatea Dumitale. Trăiască domnul învățător!

73. Răspunsul învățătorului.

Onorați Domni!

Vă mulțumesc din inimă pentru cuvintele măgulitoare, ce mi le-ați adresat și vă mărturisesc, că deodată cu ocuparea postului de învățător în comuna Dumnea-Voastră, m'a cuprins în primul moment oareșicare nedumerire și grijă. Să nu credeți însă că poate de aceea, că n'am destulă încredere în Dumnea-Voastră. Nu stimaților! Așa e omul când dă de obiceiuri și oameni, pe cari încă nu i-a văzut și încă nu-i cunoaște. Nedumerirea și grija mi-au dispărut cu totul văzându-vă aici adunați și mai ales după-ce m'ați întâmpinat cu atâta iubire, prietinie și căldură. Fericită e aceea comună, unde recunosc locuitorii prețul școalei și merg mână în mână cu învățătorul. Numai așa va aduce școala folosul dorit. Vă proomit, că viu lucra neconținut spre luminarea pruncilor Domniei-Voastre și-i voi povățui numai la cele bune și folositoare. Ridic acest pahar și-l închin întru sănătatea Dumnea-Voastră:

Să trăiți!

74. Toast ținut de primar la sfințirea unei școli.

Onoraților!

Ca reprezentantul acestei comune, care a ridicat această școală, în care au să învețe copiii noștrii lucruri frumoase și folositoare, voiesc să rostesc și eu câteva cuvinte. Cu bucurie nespusă am urmărit clădirea acestei școale și mulțumim celui de sus, că o vedem azi gata. Să dea bunul Dumnezeu, ca munca noastră să nu fie zădărnicită, adevărat ca fructele învățaturii să fie cât de multe și mulțumitoare.

Nu e însă nici decum de ajuns, ca creșterea copiilor noștri s'o lăsăm cu totul în sarcina învățătorilor, ci e de lipsă ca și părinții să se îngrijască de pruncii lor și să stea în armonie și înțelegere cu domni învățători. Numai atunci vom crește cetățeni buni ai patriei și societății omenești. Doresc deci, ca comuna noastră să nu uite de cele zise aici și închei vorbirea mea, dorind, ca munca și cheltuiala noastră cu zidirea acestei școli să nu fie zădarnică.

Ridic deci paharul meu în sănătatea tinerimei noastre, dorindu-i ca în edificiul nou să se lumineze și să facă progresele cele mai îmbucurătoare în învățătură. Să trăiască!

75. La o sfințire de biserică.

La curtea regelui francez Ludovic XIII, a întrebat odată un episcop pe un copil:

„Copilașe îți dau o portocală, dacă-mi spui unde e Dumnezeu?”

La aceasta copilul a zis:

„Eu îți dau ție două portocale, dacă îmi spui unde nu e Dumnezeu?”

Și copilul într'adevăr a răspuns bine, pentru că Dumnezeu e pretutindenea, nu este loc în lume ca să se poată spune, că Dumnezeu nu e acolo.

Și deci când credința omenească ridică lui Dumnezeu lăcaș sfânt, biserică, toate inimile curate se scaldă în bucurie. Românul cu tot dreptul numește biserică de casă a lui Dumnezeu, căci într'adevăr e așa: biserică e casa lui Dumnezeu, căci acelaia care cercetează biserică, ca să-și ispășască păcatele și să se roage, i-se înalță inima spre cer, spre Dumnezeu, curățându-se de toate deșertăciunile omenești. Cu tot dreptul deci serbăm noi ziua aceasta măreață, când biserică noastră sfințindu-se, s'a consacrat a fi o sfântă casă de rugăciune. Bunul Părinte ceresc întotdeauna să ne audă și primească rugăciunile noastre, ce de acum înainte cu evlavie, cu recunoștință, cu dragoste sinceră și cu iubire nemărginită le vom înălța cătră sfântul său tron ceresc. Mă

întorc acum cătră toți aceia, cari cu mijloace materiale au contribuit la ridicarea acestui sfânt edificiu și îmi exprim dorința în modul următor: „Celor ce se mai află în viață, le doresc tot binele și toată fericirea, precum și deplin succes în întreprinderile lor plăcute lui D-zeu, ca să poată aduce și de aici înaintea obolul lor pentru realizarea multor instituțiuni frumoase, a căror lipsă se va simți în viitor și cu al căror ajutor vom putea înainta și noi pe teren cultural, moral și material. Celor cari nu mai sunt azi între cei vii și astfel nu pot participa la această înălțătoare serbare, Părintele ceresc să le ierte păcatele și la judecata cea din urmă să-i pună între cei drepți.“ Trăiască cei prezenți!

Doarmă somn liniștit cei adormiți pentru veci.

76. La deschiderea de prăvălie.

Un proverb zice, că tot începutul e greu, eu însă zic, că chiar și la începutul cel mai greu, mai greu e sfârșitul. Mai cu samă dacă sfârșitul e rău, nefavorabil. În timp ce astăzi, în această zi a speranțelor, încrederii, amicului nostru-și deschide prăvălia, ridic paharul, dorindu-i ca în întreprinderea sa, care are oarecare însemnătate și pentru poporul nostru, D-zeu să-i dăruiască stăruință mare și sta-

tornicie și soartea să-i surâză până la sfârșit. Li doresc noroc la toate și sănătate neîntreruptă.

Trăiască!

77. In ziua ultimă a carnavalului.

Fraților și amicilor!

S'a sfârșit rezelul mare; deci, în ziua ultimă a carnavalului, să număr câți suntem împreună, ca să știu, câți au căzut pe câmpul bătăliei. Am stat față în față cu toate elementele de diferite caractere și totuș iată — unu-doi-trei-patru-cinci — cu toții suntem împreună. Că dușmanul câți morți și răniți are, cu aceasta nu mă ocup acuma. Numai aceea voiesc să observ, că la capitulațiune, cele mai multe cetăți erau gata! Altcum biruința noastră de altfel e destul de mare. Să o serbăm deci cu animație. Cine n'are păreche, s'o afle în fundul paharului. Ciocnind paharele să ne luăm adio dela ziua ultimă a carnavalului din anul acesta. Trăiască voia bună! Trăiască amicitia! Trăiască vinul!

78. Anul nou.

Ascultați!

Ceasornicul de pe turnul bisericii anunță ora 12. Cu pași repezi dar mici se apropie anul nou. Poarta

viitorului se deschide și noi stăm pe pragul ei. Ce ne va aduce anul nou? Nime din noi încă nu știe. Putem numai dori și spera. Ah! și câte își dorește fiecare pământean. Dorințele nu prea au margini. Mai ales o inimă caldă și minte sănătoasă își dorește fiecare. Comisiunilor le dorim lucruri grele și deslegări ușoare — neguțătorilor prăvălii deșerte și pungii pline — fabricanților comande multe și nici cea mai mică pagubă — meseriașilor conturi mari, dară puține neplătite — cântăreților argint în gât și aur în buzunar — învățătorilor școlari sânguincioși și preoților, vii cât mai mulți și morți cât mai puțini — judecătorilor acte subțiri și salare groase — fetelor poetice un viitor nu prea prozaic — feciorilor cheltuitori părinți cruțători — servitorilor obraznici stăpâni modești — celor slabi de înger la examene un curaj deosebit — celor avuți milă cătră cei săraci — gospodinelor tinere dragostea cea dintâi — gâturilor uscate udătura de lipsă — după începutul cel mai trist un sfârșit vesel — celor bolnavi grabnică însănătoșare ș. a. m. d.

Cea mai bună și cea mai de pe urmă dorință pentru noi toți e buna și neîndoelnică credință în Dumnezeu. Să dispară nevoile și supărările din mijlocul nostru. Să avem încredere în noi atât în bine cât și în rău.

Să trăim mulți ani fericiți!

79. In seara de Silvestru (31 Decembre).

Indată va suna clopoțelul și ne va vesti la toți, cum-că un an și-a isprăvit iarăș calea sa. Indată va sosi cu pași ușori anul nou învălit în vălul nopții și ne va aduce aminte de cele trecute. Știm cu toții, ce ne-a adus anul trecut; dară ce va aduce anul nou n'o știm, aceasta se ține secret în sânul timpului. Permiteți-mi deci ca în ora aceasta să vă doresc totul ce e bun și plăcut; căci fie ce va fi: o dorință care vine din inimă sinceră, n'a stricat nimăru! Să fie și în anul acesta binecuvântarea Dumnezească cu noi, să fie fiecare casă templul fericirii depline, în care să domnească îndestulare și bună înțelegere. Ajuțați-mi și Dumneavoastră a exprima aceste dorințe, salutând cu toții anul, care începe tocmai acum.

„La mulți și fericiți ani!“.

80. In presara (ajunul) anului nou.

Nu va dura mult și ceasul va suna douăsprezece ore. Încă o minută și vom putea întâmpina anul cel nou!

Să zicem dară anului vechi un bun rămas! Cine a avut fericire și noroc în decursul lui, nu-l va uita; cine a îndurat năcazuri și nevoi, va afla mângăiere sperând un an mai bun.

Să nu lăsăm dară această clipă însemnată să treacă în zadar, să ne hotărîm și să promitem, că în anul care începe, ne vom nizuî întru cât va fi cu putință să facem numai ceea ce este bine, iar de cele rele și de păcate ne vom feri. Asta o jurăm cu toții. Și acuma ascultați dorința mea pentru anul nou! Nu vă pot dori alta, decât ca bunul D-zeu să vă dăruiască sănătate și viață îndelungată!

Iată sună tocmai ora a 12-a, dați mîna încoace și veseli să întîmpinăm mîna în mîna anul cel nou. Să trăiască toți, pe cari îi iubim. *Noroc și bucurie, anul nou să vie!*

81. Toast în seara de Silvestru.

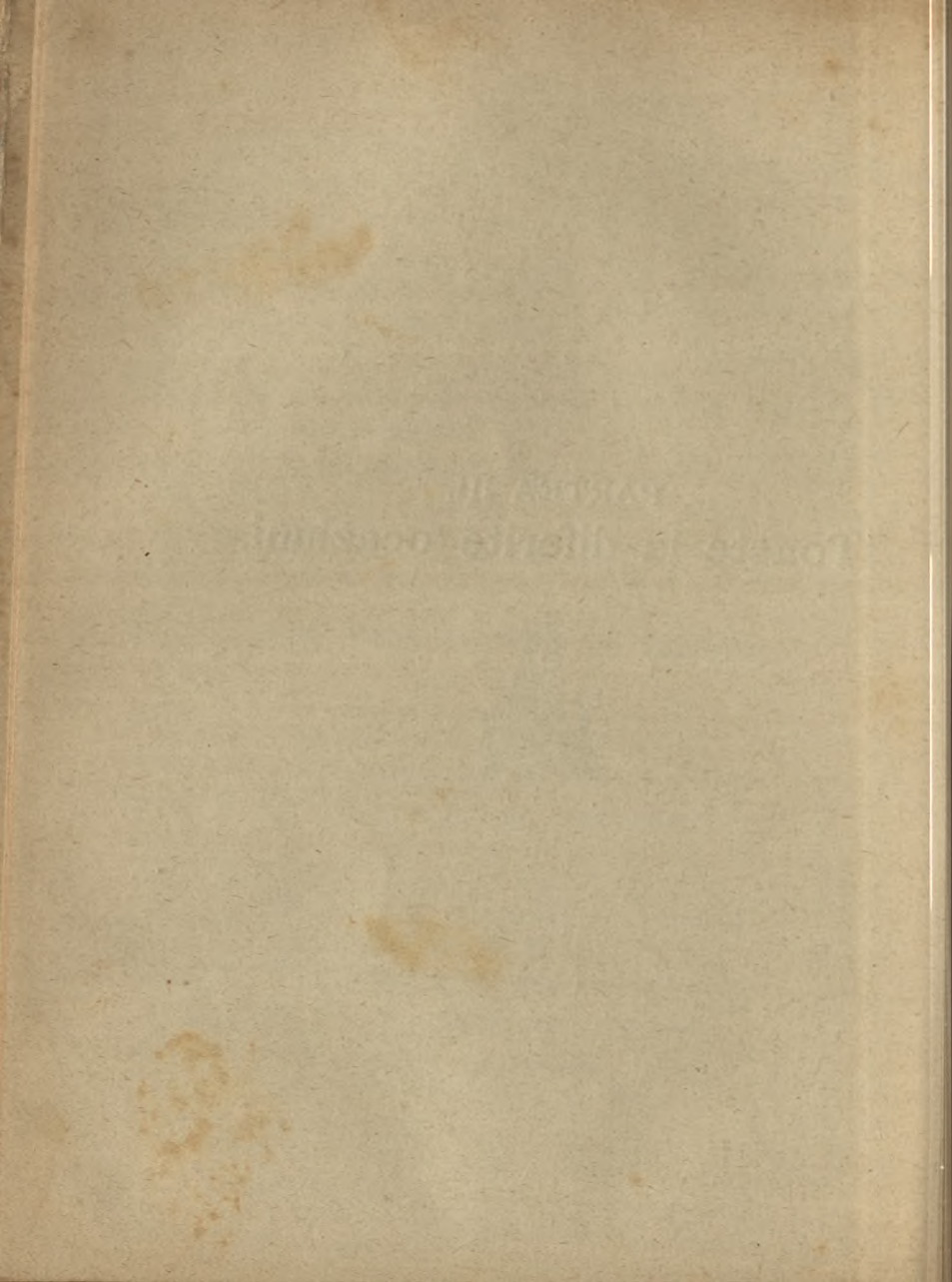
Veseli și cu bucurie
Să intrăm în anul nou;
A-l începe cin' nu știe,
E pierdut de Dumnezeu.

* * *

Să biem și cîntînd, cu bucurie
Să intrăm acum în anul nou;
Cine vesel a 'ncepe nu-l știe,
Să nu se plîngă apoi de rău.
Noroc și veselie
În anul nou să fie!

PARTEA III.
Toaste la diferite ocaziuni.

82. Pentru Regele nostru.

(La ziua natală a regelui.)

Iubirea de țară și credința cătră tron sunt însușiri istorice ale neamului nostru. Alipirea înaintașilor noștri cătră această țară și cătră regele ei — a rămas neclintită în decurs de veacuri la bine ca și la rău.

Pentru noi, căpetenia țării, împăratul cum se zicea mai înainte, iar azi regele nostru — a fost totdeauna simbolul dreptății și iubirii părintești. Capul acestei țări binecuvântate de Dumnezeu a fost pentru neamul nostru totdeauna nădejdea cea dintâi și cea de pe urmă. Dela tron ne-a venit nouă totdeauna mila și îndurarea, cătră tron și-a îndreptat neamul nostru privirile în toate vremile de răstriaște și pentru tron și patrie nu s'a găsit încă Român, care să nu fie gata în ori ce moment a-și vărsa cu dragă inimă sângele și a-și da vieața.

Impărate, împărate,
Fă-ne și nouă dreptate! —

sunt vorbe, care au rămas proverbiale în gura poporului nostru. Și poporul nostru a fost totdeauna copilul credincios și recunoscător al bunului și înalțului său părinte, regele țării.

Astăzi, fraților ni să dă o nouă ocazie, de a ne arăta recunoștința și iubirea față de capul țării, față

de părintele nostru iubitor al tuturor. Astăzi se adaugă un nou an la vârsta frumoasă și respectabilă a iubitului nostru rege, pe care nu tihna și fericirea l-a încărunțit, ci vremea cu nevoile sale și grija iubitoare față de popoarele sale credincioase. Iubitul nostru monarh, care cu dreptul are reputația celui mai constituțional rege, — s'a dovedit în decursul îndelungatei sale domnii de un părinte drept, care iubirea sa a revărsat-o cu dragă inimă și cu aceeași măsură față de toți copiii săi, față de popoarele sale fără deosebire.

În deosebi poporul nostru a găsit în iubitul nostru rege totdeauna o inimă deschisă și iubitoare. Tot ceea ce are neamul nostru astăzi, se datorește în primul rând bunătății și îndurării Prea Înălțatului nostru rege.

Ce i-am putea dori alta astăzi, cu prilejul zilei Sale natale bunului și iubitului nostru rege, decât ca bunul Dumnezeu să-l țină încă mulți ani în putere și sănătate pentru înaintarea și mărirea patriei și spre binele tuturor popoarelor sale și în primul rând spre scutul și mângăierea neamului nostru românesc.

Trăiască întru mulți ani Înălțatul nostru Rege!

83. Toast pentru poporul nostru.

Stimate Doamne și stimați Domni!

Tuturor ne este cunoscut, că fiecare popor posedă o însușire laudabilă, pe care o numim mândrie națională. Nu numai la popoarele culte, dară chiar și la cele sălbatice întâmpinăm mândria. Cu toate că fiecare popor își are în măsură mai mare sau mai mică fala sa, adese-ori întâmpinăm popoare, la care mândria ori nu e recunoscută în deobște la acel popor, sau ea s'a prefăcut în fanatism, ceea ce n-ar trebui să fie. Poporul român a ținut calea mijlocie, adecă nici n'a fost prea fălos, dară nici n'a uitat, că este un popor, ce a dat pieptul cu multe horde păgâne, precum Turci, Tătari și alți păgâni, cari au voit să stârpească nu numai pe Români, dară și întreg creștinismul. Cu mândrie ne uităm la acest popor, care purtând lupte crâncene secol de secol, a biruit prin vitejia lui rară pe dușmani și nu a pierit ca și alte popoare slăbănoage și neorganizate. Ridic deci acest păhar întru prosperarea poporului nostru. „Trăiască, crească și înflorească poporul român!

84. Pentru concordie.

Dacă privim în oglinda prezentului vedem, că între noi nu domnește o concordie adevărată, nu

domnește concordia, ce a domnit odinioară în mijlocul fericiților noștri strămoși. Fără îndoială, împrejurarea aceasta e un rău nespus de mare, căci servește spre defavorul, spre ruina noastră și a neamului nostru, așa că în loc de a păși înainte, de a progresa, dăm înapoi ca racul.

Domnilor și fraților! Ridic acest pahar pentru concordia cea mai deplină. Doresc ca în mijlocul nostru să domnească concordia cea mai plăcută, cea mai exemplară, ce a domnit între fericiții noștri strămoși. „Uniți în cugete și în simțiri“, cum a zis laudatul nostru poet, Andrei Mureșianu, să sacrificăm tot pentru buna înțelegere între noi, pentru concordie, care să închege cercatul nostru neam, ca să fie fericit până ce va exista lume și viață!

Trăiască concordia!

85. Pentru libertate.

Mult stimată societate!

Doamnelor și Domnilor! Se zice, că acela, care în lume caută fericire, e nefericit; necontentit fuge după ea, deși fericirea este ascunsă, zace în sine însuș, așa că ar fi trebuit s'o afle.

Astfel suntem și cu libertatea. Vai de acel popor, care nu-și caută fericirea în sine însuș, ci o

caută pe vârfurile munților, — un picior omenesc nu poate străbate în abizul prăpăstilor îngrozitoare, care îngroapă în sânul lor vieți omenesti. Noi iubim nespus de mult libertatea, pentru libertate ne jertfim chiar și vieța, fără de libertate nu am ști trăi, prin urmare sclavi nici odată nu am putea fi.

În acest moment îmi apare în amintire trecutul nostru glorios și pare-că văd acele figuri mărețe, acei eroi bravi ai neamului nostru cari au luptat pentru idealul libertății. Pe când deci, cu venerațiune plecându-mi capul îi amintesc, cu mândria tradițională a românului accentuez și eu, că cu toți au fost eroi bravi, adevărați strănepoți ai divinului Traian. Libertatea e atmosfera noastră, prin urmare ne-ar nimici vieța acela, care ar vrea să ne-o răpească. Să trăim deci cu toții în adevărată iubire, căci numai așa putem păzi libertatea neamului și a patriei noastre, deci: Trăiască libertatea!

86. Toast pentru un tânăr care și-a terminat ucenicia.

Onorată societate!

Ridic acest pahar, ca să-l închin în sănătatea tinerei noastre calfe. El a terminat acum timpul de învățătură la maestrul său. Cu toate acestea el in-

tră la altă învățătură, căci viața nu e alta, decât o neîntreruptă învățătură, cu deosebirea însă, că în viață omul se învață pe sine însuș. Deci să nu uiți tinere prietene, că deși ai testimoniul în buzunar, totuș de acum înainte se începe adevăratul timp al învățaturii. Dar pentru aceea să nu privești desperat în fața viitorului. Prin sârguință, credință și ascultare, prin purtare bună și omenească ai câștigat și până acum inima tuturor. Păstrează și de acum înainte aceste însușiri bune și atunci va fi mulțumit și maestrul, la care vei intra. Poartă-te așa ca să fie mulțumit cu D-ta și în modul acesta te va onora mic și mare cu încrederea sa. Aceasta e dorința care o exprim în numele tuturor celor adunați aici. Să ridicăm deci paharele noastre și să zicem: Să trăiască tânăra noastră calfă!

87. Pentru un maestru tânăr.

Onorată societate!

Ridic acest pahar în sănătatea aceluia, pentru care ne-am adunat aici ca să-l sărbătorim. El a ajuns azi la un punct însemnat al vieții. Până acuma l-au învățat alții, de azi înainte însă va popăși el pe alții; aceasta este însemnătatea orei acesteia. Amicul nostru N. N. a arătat că a înțeles și a trebuit să învațe cu sârguință timpul învățaturii și și-a

câștigat toată dexteritatea, care este de trebuință pentru un maestru bun și vrednic de meseria sa; prin diligență și răbdare își va pregăti un viitor fără griji. De ne uităm însă mai bine în viața practică aflăm, că omul trebuie să învețe neîntrerupt, povățuit fiind de soarta sa, care e un adevărat maestru și conducător. Omul trece cu minunat succes prin școala vieții, numai să aibă silință și curaj la muncă. Tânărul nostru maestru să nu uite nici odată, că el n'are datorință numai față de persoana sa, ci și față de ceilalți oameni. Aceasta îl va împintena totdeauna la lucru și-i va aduce bucurie. Și cine are zel neobosit la lucru, va culege totdeauna roadele binecuvântării acestuia. Să dea bunul Dumnezeu ca tânărul maestru, în a cărui onoare ne-am adunat azi aici, să fie totdeauna silitor și să aibă plăcere la lucru, căci atunci de bună samă îl va onora mic și mare cu încrederea sa și el se va bucura de viață. Atât calfele cât și mușterii îl vor ținea de om onest și demn de încredere. „In viață să aibă parte de fericire și bucurie, iar sănătate, pace și binecuvântare să-l însoțească întotdeauna.“

Dorindu-i succesul cel mai îmbucurător, ridic acest pahar și vă rog să-mi ajutați a striga un puternic „să trăiască“.

88. Pentru industriași.

Domnilor! Economul bun trebuie să are adânc, pentrucă mai jos e pământul mai bun. Nu zic aceasta ca să fac o asemănare poetică, ci pentru aceea, pentrucă agricultorii și industriașii noștri ieșiți din sânul poporului nostru, trebuie să trăiască în bune relațiuni și să se stimeze reciproc. Industriașii noștri — deși puțini la număr — pot servi tuturor de model, pentrucă fiind români conștii de chemarea lor, lucrează, se ostenesc, asudă, se însuflețesc pentru înflorirea industriei noastre naționale. Cu conștiința curată deci ridic acest pahar în onoarea bravilor noștri industriași. Trăiască, înflorească industria noastră! Cu bucurie doresc: Dumnezeu să binecuvinteze industria cinstită! Trăiască bravii noștri industriași!

89. Pentru un oaspe rar.

Domnilor!

Eu sunt părtaș de acea fericire și onoare, ca să felicit pe iubitul nostru oaspe, ce a sosit în mijlocul nostru. Nu vă uimiți deci, că împlinirea acestei datorințe o încep cu oareșicare perplexitate, pentrucă voiesc să scot la iveală prezența unui astfel de bărbat, care deși numai acum și pentru scurt timp a venit în mijlocul nostru, totuș l-am primit

cu toții cu venerațiune, cu dragoste și cu iubire ca pe un adevărat fiu al națiunii noastre, care în tot locul e primit cu brațele deschise. E greu deci a schița, chiar și în colori palide, meritele iubitului nostru oaspe, câștigate pe toate terenele publice ale vieții noastre. Oaspele nostru e înzestrat cu calitățile cele mai laudabile. Deci onoarea de care sunt eu părtaș e numai un eho slab, față de venerațiunea, dragostea și iubirea ce e înrădăcinată în sute de mii de piepturi românești față de acest ales fiu al neamului nostru. Rog pe divinul Creator al universului, ca atât iubitul nostru oaspe, cât și întreaga lui familie, să trăiască la mulți ani!

90. Pentru un oaspe străin.

Românului nu-i place să călătorească mult, el mai bine se simte acasă lângă vatra sa strămoșască. Când zic aceasta, trebuie să accentuez și aceea, că popor mai ospital ca neamul nostru nu există. Nu ca să fac vre-o laudă la adresa neamului nostru o zic aceasta, căci cu toții o știm, ba o știu chiar și străinii și sunt convinși despre adevărul ziselor mele. Când e vorba de un oaspe, noi uităm tot, uităm mânia, uităm diplomația, cu un cuvânt uităm totul și cu brațele deschise îl primim, îl ospătam, îl onorăm

după cum modestele noastre puteri și împrejurări ne permit. În mijlocul nostru acum a sosit un oaspe, pentru care îmi ridic paharul. Nu zic multe, căci după zisa românului, vorbă multă e sărăcie,—doresc însă, ca iubitul nostru oaspe să se simtă bine în mijlocul nostru și cu iubire să-și reamintească și dânsul pe viitor de noi.

91. La întoarcerea unui prieten din străinătate.

Onorată societate!

Dați-mi voie, ca ridicând acest pahar să dau expresie și eu simțirei mele, ce mă însuflețește în acest moment. Adunatu-ne-am înainte cu vre-o câțiva ani, ca să ne luăm rămas bun dela amicul nostru și să-i dorim drum bun, ca astfel să-i mai înveselim clipele triste ale despărțirii. După cum vedem onorațiilor, dorințele noastre s'au împlinit. Sănătos și vesel s'a întors fiul la părinții lui și amicul la amicii lui și cu inima plină de bucurie îl întâmpinăm azi, zicându-i un bun sosit. Timpul despărțirii a trecut și atât casa părintească cât și comuna primesc pe amicul nostru cu brațele deschise, spre a nu-l lăsa ca să ne mai părăsească și pe viitor. Dorim din toată inima, ca să-i placă iarăși frumusețile comunității noastre și să înprospăteze prietenia cu vechii lui amici. Fericirea și binecuvântarea, care l-au în-

soțit în călătoria sa, să nu-l părăsească nici de acum înainte. Atunci vom avea încă des ocaziune, a petrece împreună cu el momente plăcute, atunci cu ocaziunea diferitelor petreceri va răsuna încă des din toată inima:

„Să trăiască amicul nostru N. N.“ Trăiască!

92. Pentru un june care intră la oaste.

Onorați conmeseni!

Ridic acest pahar, spre a-l goli în sănătatea tânărului recrut. Dacă ne gândim mai serios, ajungem la convingerea, că n'avem cauză a ne întrista despărțindu-ne de N. N., căci funcțiunea în care va fi el pentru câtva timp, e o chemare nobilă și onestă. Nu cred să fie o chemare mai sfântă decât aceea, al cărei scop e apărarea patriei în care trăim. Și nu a fost oare chemarea oșteanului în toate timpurile și la toate popoarele o chemare mândră? N'avem decât să răsfoim puțin istoria veche și vom vedea că deja Grecii au avut eroi, cari în privința faptelor se pot asemăna cu eroii tuturor națiunilor de mai târziu; precum au recunoscut-o aceasta cu spaimă și dușmanii lor. Aceeaș stăruință a eroilor vechi îndeamnă și pe soldații de azi la mântuirea și apărarea patriei. De aceea să ne uităm cu fală la fiecare tânăr, care intră

cu plăcere la oaste. Să nu ne pară deci rău, dacă el ne părăsește pentru un timp oarecare, căci trebuie să asculte de porunca celor mai mari. Dorim tânărului recrut să nizuiască totdeauna a-și împlini datorițele cât mai conștiințios, astfel va putea servi camarazilor săi ca exemplu și va fi stimat de toți. De va păzi el acestea, de bună samă că va scăpa de toate năcazurile și timpul de serviciu va fi pentru el numai o plăcere și ori și când își va aduce cu drag aminte de el. Atunci se va întoarce cu bucurie la sânul părinților și îl vom saluta cu mândrie în mijlocul nostru.

Și cu aceste cuvinte să ridicăm paharele noastre și să-i urăm: „Trăiască recruntul nostru și viitorul apărător al patriei“!

93. La întoarcerea unui soldat dela oaste.

Stimată societate!

Unde totul este numai iubire, nu pot numai eu singur să urăsc și unde toți sau totuș cei mai mulți au adresat cuvinte de bun sosit, nu aș dori să mă retrag singur nepăsător la o parte.

După timp mai îndelungat vedem azi pe amicul nostru N. N. iarăș în mijlocul nostru. El s'a întors dela oaste, unde a servit cu credință și supu-

ner. Multe și frumoase sunt faptele, ce le împlinește soldatul și fericite de acel soldat care-și dă pentru patrie chiar și viața. Amicul nostru N. N. a suferit și a văzut multe pe la miliție și ne dă un bun exemplu, că astăzi acel june devine om la locul său, care muncește cu sârguință neobosită. Nu-i dorim azi altceva, decât să se poarte și de aci înainte cu prietenii săi așa cum s'a purtat cu camarazii săi delaoaste și să asculte pe părinții săi, așa precum a ascultat de superiorii săi, cari l-au povățuit în decursul serviciului militar. Ridicând acest pahar și golindu-l, să-i zicem:

„Bine-ai venit!“

94. Pentru un învățător.

O zicală veche zice, că pe cine Dumnezeu urăște, îl face învățător. Ei dar așa a fost poate mai de mult, poate de pe timpul acela s'a derivat vorba aceasta, când zeii păgâni erau urzitorii șorții nemiloase omenеști. Cel puțin dacă la noi cauza amicului și iubitului nostru învățător, stă atât de bine, ca iubirea și dragostea ce îi păstrăm noi, atunci nu m'aș uimi, dacă nici cu vre-un crăișor nu ar avea plăcere să schimbe! Soartea nici să nu îi dea lecțiuni despre amărăciune și tristețe. Să stea mai bine între învățăceii lui, învățând bucuriile vieții. Primească în

casa sa numai fericire și s'o păstreze în veci. În destularea învețe-l, ca să poată suporta năcazurile vieții, pedeapsa însă să o întrebuițeze cu măsură după principiile pedagogice pentru cei neascultători. Nicu Lunčan învățătorul și amicul nostru să trăiască!

95. Pentru un preot.

Cuget că nu exagerez, când fără de a mă muștra conștiința susțin, că chemarea unui preot, a unui păstor sufletesc, e o chemare foarte grea. Chemarea unui preot e și nobilă, sfântă, de o importanță incomparabilă. Acel popor, care are preoți conștii de chemarea lor, progresează văzând cu ochii, săvârșește fapte bune, căci moralitatea, acest stâlp puternic fără de care un popor nu poate exista, e înrădăcinată în el. Aș ști să vorbesc mult despre aceasta, mă rețin însă, mărgininu-mă numai a accentua și cu ocaziunea aceasta, că iubitul nostru păstor sufletesc, care din fericire este în mijlocul nostru, e la culmea chemării sale în înțelesul cel mai strict al cuvântului. Bunul Dumnezeu să-l țină și în viitor în pace, ca să poată săvârși încă multe și frumoase fapte pentru mult cercatul nostru neam. Ridicând acest pahar strig din adâncul inimei mele: Preotul nostru trăiască la mulți ani și să-l vedem la toate cele bune în frunte cu crucea și cu pilda!

96. Pentru un editor de cărți.

Domnilor!

Avem un obicei foarte ciudat, dar totodată și caracteristic. Mereu insultăm pe editorii noștri de cărți. Dacă nu edau nimic, scriitorii (autorii) îi calumniază și dacă edau ceva îi încurcă cu criticii și cu publicul. Domnilor! eu nu sunt nici scriitor, nici critic, deci numai bine pot ura stimabilului nostru editor Leandru Câmpeanu. Să editeze el numai cât mai multe cărți bune, folositoare și de valoare, care să poată pătrunde în tot poporul, spre deșteptarea și însuflețirea națiunii noastre, căci proverbul român zice: „*Ai carte, ai parte*“. Carte, care la cetit produce somn, nici odată să nu fie în depozitul său; toată editura să conștie din cărți plăcute și folositoare, care să străbată pretutindena și-n tot locul să fie cetite cu mare plăcere. Să ridicăm cu toții paharele și să-i urăm din adâncul inimei noastre: Vieată îndelungată și fericită!

97. Pentru un tipograf.

Iubiți amici!

Doamnelor și Domnilor! Gusturile sunt diferite, unuia îi plac unele litere, iar celuilalt îi convin al-

tele. Eu însă sunt de părere, că cele mai frumoase, mai plăcute, mai dulci litere sunt acelea, care formează cuvântul: „*iubire*“. Iubitului nostru tipograf și amic îi urez deci înainte de toate, cât mai des să aibă ocaziune, ca să împrimeze astfel de litere care compun acest sfânt cuvânt. Bucuriile și fericirea depună-și pe frunte-i dulcele lor sărutat, soartea-i fie mașina, care pe inima-i de hârtie velină fină să tipărească milioane de litere mărunte ale simțămintelor nobile! Trăiască la mulți ani!

98. Cu ocaziunea unui iubileu.

Onorați conmeseni!

An după an trece în nesfârșitul noian al timpului; iar noi simțim, că vieța pământescă își are hotarele ei. De bună voie punem la prilejuri date câte o piatră de amintire despre toate, câte ni s-au întâmplat în vieța noastră. O astfel de ocaziune avem și azi, când își serbează domnul N. N. iubileul de 25 (50) de ani al intrării în frumoasa carieră, ce și-a ales. Ca un șir de năluci îi trece azi pe dinaintea ochilor toată activitatea vieții sale, care îi umple inima de mulțumire. Noi însă luând parte la bucuriile cauzate prin activitatea Dumisale, ne bucurăm nesfârșit, că bunul Dumnezeu i-a împlinit visul, ca să poată fi persoana sărbătorită la

această rară serbare. Nu ne-am adunat numai pentru aceea, ca să ne bucurăm și să petrecem împreună cu el, ci ca să exprimăm cu toții și cele mai sincere dorinți ale noastre. În nenumăratele probe de iubire și stimă ce i se aduc din toate părțile, vază el cea mai frumoasă răsplată pentru sacrificiile și activitatea vieții sale de mai înainte. Să dea deci bunul Dumnezeu, ca iubilantul de azi să trăiască încă mulți și fericiți ani și să se poată bucura în deplină sănătate de fructele activității sale!

99. La iubileul de 50 de ani al unui director școlar.

Onorată societate!

O întâmplare foarte însemnată ne-a adunat azi în locul acesta. Serbăm iubileul de 50 de ani al iubitului nostru director școlar și de aceea nici nu ne prinde mirarea, dacă ne reîmprospătăm înaintea ochilor noștri sufletești acea cale onorifică, însă spinoasă, pe care a călcat-o stimatul nostru iubilant spre înaintarea îmbucurătoare și creșterea bună a miilor de tineri și tinere. Doamnelor și Domnilor! Fiecare chemare e frumoasă, însă numai dacă o împlinim cu zel și bucurie. Care chemare s'ar putea însă asemana cu aceea a unui director, a unui învățător? Pot zice că chiar nici una, deoarece învățătorul ne crește neamul, învățătorul îi crește statu-

lui cetățenii săi, nevastei bărbatul ei, iar tatălui copiii. Nici o chemare nu este împreună cu atâtea greutatea ca aceea a unui învățător. De bună samă, căci numai învățătorul crește tineretul în frica și lauda lui Dumnezeu și-l înzestrează cu toate însușirile sufletești trebuincioase pentru viață. Bărbați, tineri, copii și fete privesc deci astăzi cu iubire și stimă la serbătoritul nostru iubilant. Cred a nu greși, dacă ridic acest pahar și ciocnindu-l cu Domnul N. N. care ne-a crescut, povățuit și condus tineretul, îl golesc întru sănătatea lui. Trăiască domnul director N. N.!

100. La iubileul unui învățător.

Onorați conmeseni!

Mulți dintre cei adunați aici au șezut odată la picioarele iubilantului ascultând povețele și învățăturile lui, pentru a-și câștiga dela el cultură, atât a minții cât și a inimei. Această singură împrejurare este de ajuns pentru a ne reaminti munca și truda onoratului și iubitului nostru învățător. Foștii lui școlari îl iubesc și onorează și acuma, măcar că nu mai sunt de mult școlarii lui. Bucuratu-ne-am de folosul povețelor lui și nu dorim alta, decât ca și urmașii noștri să aibă parte de un învățător așa de bun și iscusit. Mulțumim deci domnului nostru învă-

țător pentru munca sa atât de ostenitoare și dorim, ca bunul Dumnezeu să ni-l țină încă mulți ani pe pământ. Ridicați deci onorațiilor paharele Dumneavoastră și ciocnindu-le cu acela al Domnului învățător, să exclamăm împreună:

„Trăiască domnul învățător!“

101. La iubileul de 50 de ani al unei firme.

Onorată societate, Doamnelor și Domnilor!

Ne-am adunat azi la o serbare serioasă, dară cu toate acestea totuș veselă. Azi avem ocaziune a saluta pe un bărbat, care a împlinit 50 de ani, adecă o jumătate de secol al chemării sale ca neguțător. Da onorațiilor, noi pământeni ne putem asemena cu o marfă, pe care numai acela o poate prețui, care dispune de o practică îndelungată. De multe ori se întâmplă, că trecând pe lângă un om îmbrăcat mai slăbuț, nici nu ne pasă de el. Dar un cunoscător examinează pe acest om și află în el un tezaur neprețuit, tocmai așa e și cu un neguțător, care este în stare să prețuiască toate mărfurile care se țin de afacerea sa. Așa un neguțător e și iubilantul nostru de azi. În decurs de 50 de ani și-a împlinit el cu credință chemarea sa ca neguțător; a muncit cu un zel deosebit de mare și în urma

activității sale neobosite și-a câștigat stima tuturor și încrederea clienților săi, pe cari i-a servit în modul cel mai satisfăcător. Precum deci și el a taxat marfa, pe care a cumpărat-o și a vândut-o, așa a știut stima și pe amicii și binevoitorii săi, așa că astăzi are un mare număr de buni cunoscuți și mulți prieteni sinceri.

Să luăm deci exemplul dela el și așa precum a îngrijit el și de marfa lui cea mai neînsemnată, așa să stimăm și noi pe fiecare om, fie el bogat sau sărman, însemnat sau neînsemnat. Să ciocnim dară paharele noastre în sănătatea iubilantului și să strigăm: Să trăiască Domnul N. N.!

102. Pentru un amic bun!

Cu ocaziunea acestei frumoase întruniri familiare, când dispoziția bună, animație și veselie domnește între noi, rog stimata societate, ca să-mi permită să dedic câteva cuvinte amicitiei sincere. Am un amic bun, care face parte din plăcuta noastră societate, căruia dacă aici i-aș spune numele, i s'ar cutremura inima, căci suntem amici vechi, amici sinceri unul altuia; în totdeauna una am simțit, ba chiar și cugetele noastre ni le-am găcit. În toate împrejurările vieții devotați am fost unul altuia, la bine ca și la rău, asemenea lui Castor și Pollux.

Fără de a exagera pot afirma, că amicitia aceasta nobilă m'a scutit de multe neplăceri și de mult amar pe marea vieții. Nu exagerez, când zic apoi, că amicitia aceasta mi-a îndulcit, ușurat întru câtva vieța și sunt convins, că până la mormânt va exista această pretenie. Nu doresc decât, ca moartea nemiloasă s'o nimicească cât mai târziu. Trăiască amicul meu dorit și iubit, ca să fiu părtaș de amicitia lui! Trăiască amicitia!

103. Pentru amicii îndepărtați.

Iubiți amici! Să nu ne reamintim numai de amicii prezenți, ci și de aceia, cari sunt îndepărtați de noi. Amicii noștri, cari sunt departe de noi, merită să golim pahalele pentru ei. De-o parte, pentru că ne pare rău, că împrejurările au rupt unele ramuri din cununa noastră; de altă parte și încă cu atât mai mult pentru că ei au avut cauză serioasă, ca să se îndepărteze și astfel nu au putut fi acum de față la această petrecere frumoasă. Cred că cu toții simțim lipsa amicilor noștri îndepărtați. Nu am intențiunea, nici nu voiesc, pe ei să îi micșorez, iar pe noi să ne preamărim. Deoarece amicii noștri, ce au rămas îndepărtați, nu pot fi părtași de societatea noastră, vă rog ca în aceste momente plăcute să ne aducem aminte de dânșii și să biem deci pentru

mângăierea lor. Dea D-zeu cât mai îngrabă să fie iară în mijlocul nostru. Deci să strigăm: trăiască!

104. Pentru un frate.

Iubirea ține lumea la olaltă, iubirea e binecuvântarea cea mai mare a omenirii. Și acest sentiment înălțător cuget, că mai frumos e întipărit în iubirea de frate, pentru că pe un frate nu-l putem iubi fără de a ne aminti de părinții noștri; iar pe când din inimă ne bucurăm de legăturile de sânge, venerațiunea, recunoștința și stima ne dă putere. Eu mă plec acestei simțiri nobile și cu dragoste nemărginită, îmi ridic paharul pentru iubitul meu frate. Iubirea noastră frățească în tot momentul a fost la nivelul statorit de legea naturii, întotdeauna ne-am iubit cu adevărată dragoste frățească. Dea D-zeu, ca și de-acum înainte și în totdeauna să putem zice aceasta.

Iubite frate! pentru tine-mi ridic acum paharul, fi fericit!

105. Toast pentru timpul prezent.

Domnilor! Deosebim trei timpuri nu numai în gramatică, dară și în viață și anume: prezentul,

trecutul și viitorul. Ce ne-a adus trecutul, a trecut cu el. Ce ne va aduce viitorul,—nu putem ști; nimeni nu va avea curajul, să statorească aceasta. Trecutul și viitorul nu sunt ale noastre, numai prezentul îl putem numi proprietatea noastră. Timpul fuge însă ca gândul, de aceea să folosim clipa prezentului și luând paharul în mână să-l golim, bucurându-ne de timpul prezent. Mulți ani să trăim cu toții!

106. Toast pentru toate stările (clasele).

Domnii mei! În societatea omenească deosebim multe stări și clase. Aceasta e o rânduială veche și fiind ea bună s'a păstrat până-n ziua de azi. Societatea omenească se împarte de regulă în clasa apărătorilor, muncitorilor cu capul și muncitorilor cu brațul. Și chiar dacă mai adaugăm aici clasa trântorilor și a mâncătorilor, încă tot nu le-am numărat pe toate. De voiește o clasă să se ridice asupra alteia, atunci se întâmplă—ca și în chestii bănești—o nenorocire. În cercul nostru, deși avem felurite stări, nu încercă nici una să urgisească pe alta. Așa ar trebui să fie în toate stările omenești; fiecare e vrednic de laudă și cinste, dacă-și împlinește datorința sa și cine își împlinește datorința se numără la o stare onestă. De aceea Domnii mei să ridicăm paharele exclamând un „să trăiască toate clasele

societății omenești“ care contribuie la înaintarea omenimei!

107. Cu ocaziunea unei excursiuni la țară.

Onoraților! Nu numai iarna cu banchetele, teatrele, concertele, balurile și cu celelalte petreceri ne înveselește orele triste, ci și celelalte anotimpuri. Omul simte trebuința întrunirilor, deoarece el este și va rămânea o ființă asociabilă. Însă dintre celelalte anotimpuri tocmai vara poate satisface trebuinței întrunirilor în modul cel mai complet și mai frumos, aceasta ne-o dovedește excursiunea noastră. Azi ne aflăm aici în libera natură și sorbim cu nesăț plăcerile ei. Suntem datori a mulțumi acelor persoane, care au propus această excursiune. Aceste persoane sunt damele și domnii din comitetul aran-jator, cari n'au cruțat truda și osteneala, numai să ne pregătească puține ore plăcute și de repaus.

Să ciocnim paharele noastre în sănătatea lor și le urăm: Trăiască la mulți ani!

108. La strângerea roadelor (bucatelor) de pe câmp.

Onoraților conmeseni! Cu ajutorul lui Dumnezeu ne-am văzut bucatele iarăș adunate și puse la păs-

trare pentru iarnă, ceea ce este cauza petrecerii și bucuriei noastre. Cu câtă nedumerire și nădejde samănă agricultorul sămânța sa, căci fiecare dintre noi știe, că timpurile ploioase, secetele mari, grindinile și inundările strică grozav la sămănături; de multe ori într'un singur ceas se pot nimici speranțele de mai multe săptămâni. Bunul D-zeu ne-a ferit de aceste și munca noastră a fost dublu răsplătită. Să ne bucurăm deci împreună și să închinăm paharul nostru întru sănătatea agricultorilor.

109. Altul asemenea.

Onoraților conmeseni! Cu bucurie ne-am adunat azi aici, ca după un timp lipsit de petreceri să ne mai înveselim puțin, deoarece des de dimineață până seara târziu am trebuit să muncim bărbătește. Cu roadele anului acestuia suntem pe deplin mulțumiți, munca noastră nu a fost zadarnică. Să închinăm deci paharele noastre în sănătatea tuturor acestora, cari au lucrat la recolta câmpului. Să trăiască la mulți ani.

110. Vinul, femeia și cântecul.

Vieța noastră e divină,
Cerul nostru e senin,

Când de spume-i cupa plină
Și de-amor sufletul plin.

Așa glăsuiește veselul nostru Alexandri. Și cu tot dreptul. Am fi mari nebuni, dacă n'am iubi vinul, femeia și cântecul. Voiesc să fac o caracterizare a noțiunilor „vin, femeie și cântec“. Voiu începe cu vinul. — In vin zace adevărul. Copiii și nebunii vorbesc totdeauna adevărul. Nu ar urma de-aici, că vinul e cum s'ar zice băutura nebunilor? Nebunul vorbește adevărul! deci vinul vorbește din gura nebunului și cine pălmuieste dreptatea, pălmuieste și pe nebun.

A fost un timp, în care adevărul se căuta ca o marfă rară și era întrupat în persoana caraghiosului, care se afla pela curțile domnești și boierești. In timpurile mai vechi avea fiecare curte domnească și boerească câte o persoană hazlie, numită nebunul curții, care înveselia pe curteni și oaspeți. Atunci încă nu se cunoștea bine prețul nebunului, pecând nebunii de azi au adesea o mare însemnătate. Chiar pe timpul acela numai vinul putea deslega limba nebunului și cu cât mai mult vin bea nebunul, cu atât mai multe adevăruri spunea. Și așa în ameteala vinului arăta curtenilor și regilor de multe ori direcțiunea spre fapte vrednice.

Care om oare n'a numit pe iubita lui soție „nebună“? Nu reiese oare în de-ajuns din acest cuvânt, care

se spune totdeauna ca glumă și cu un ton de lingușire, că astfel soția ca „nebună“ trebuie să fie bărbatului ei îndoit de iubită și plăcută. Și dacă femeia e o nebună, urmează, că ea e a nebunului. De câte ori nu se vorbește de nebun amoretat și de amor nebunesc. De aici urmează iarăș, că numai nebunul e amoretat, ori amorul e o nebunie. În amândouă cazurile amorul e dreptul nebunului și femeia, care iubește, va alege mai degrabă pe un nebun, decât pe unul prea cuminte. Este dragostea o nebunie, atunci ea e a nebunului și cu aceasta și femeia.

Să vorbim acum despre cântec. Nu ne place oare nouă a asculta pretutindenea cântece vesele și glumețe? De bună samă! De aici urmează, că fiecare cântec vesel are în sine vre-o nebunie. Cine iubește un cântec vesel, iubește și pe nebun și cu aceasta am mântuit-o!

„Cântecul înveselește vieța!“ dară numai nebunul se bucură de vieța, prin urmare și de cântec. Precum nu ne putem închipui un nebun fără un cântec vesel, așa nici un cântec vesel fără un nebun. Oamenii răi nu iubesc cântecul. Nebunii sunt însă oameni buni. Dacă oamenii răi nu cunosc nici un cântec și nebunii sunt oameni buni, atunci cântecul e al nebunului.

Ca să nu mă țineți însă de prea înțelept, închei nebuniile mele cu versurile marelui Alexandri:

„Eu, Bachus, când voi zice
 Că-s sătul de vin și-amor,
 Pe-al meu cap din cer să pice
 Trăsnetul fulgerător.

III. Toast vesel de cuprins general.

Avem în viața noastră unele momente, în care omul în loc să vorbească, tace și iarăși altele în care în loc să tacă, totuș vorbește. — Adevărul acesta îl cuprinde în sine și zicala: „Tăcerea e aur, iară vorbirea câte odată — tuci.“ Renumitul Sirach, deși a trăit înainte cu aproape 2200 de ani, totuș a recunoscut adevărul acestui proverb, căci el zicea: „Copiilor învățați a vă ținea gura!

Se naște întrebarea, oare renumitul Sirach a poruncit ca și noi mesenii să tăcem? Asta nu v'o pot spune, totuș este adevărat, că cei mai mulți răspund cu această ocaziune la întrebarea mea cu da. Cei mai mulți meseni iubesc tăcerea, căci fiecare știe, că e cam periculos a ține o vorbire; ei văd prăpastia înaintea ochilor și nimeni nu vrea să cadă bucuros în ea.

Eu unul însă nu pot tăcea. Mărturisesc înaintea tuturor mesenilor de aici, că eu bietul cam am păcatul vorbirii, așa că de multe ori am avut neplăceri în urma toastelor ținute de mine. — Propusu-

mi-am de multe ori, ca să nu mai cer cuvânt; dară știți că năravul din naștere leac numai are. Mă mângâi însă cu cugetul, că prin cuvintele mele se odihnesc gurile și mâinile mesenilor pentru un scurt timp, ca după aceea să se apuce iarăș cu putere nouă de lucru. Toastul seamănă între altele cu o cuvântare. Cel ce ține toastul, sau mai bine zis predicătorul stă înaintea mesenilor, cărora are să-le spună cam multe. În mare chin și vaiu se află fiecare mesean, căci nu uitați Vă rog: unul să vorbească, iar ceilalți să asculte cu urechile încordate și chiar acela, care nu voiește să asculte, trebuie să audă.

Cu ciocnirea paharelor se schimbă fața oaspeților. Tăcere adâncă domnește în întreaga societate, solistul osândește corul la o pauză lungă și numai unul are ceva să zică. De nu-și împlinește acesta datorința și dă în loc de pâne piatră, tiranizează pe ceilalți, deoarece le pune o botniță, atunci întreaga societate începe a căsca și a clipi des din ochi, gândind felurite despre persoana, care ține toaste. Un astfel de vorbitor a produs multor urechi un chin nesuferit, el însă nu bagă în seamă aceasta, ci continuă a face și mai departe zamă lungă.

Sperând că mă veți ierta, dacă v'am spus azi unele adevăruri, vă rog a ciocni paharele și a le goli. Să trăiască veselie!

112. Pentru băutori.

Un învățat a zis, că soartea i-a dăruit omului numai trei minute, — una să râdă, una să suspine și una să iubească. După părerea mea mai avem însă cu vre-o câteva minute mai mult și anume acelea care le petrecem în mijlocul amicilor cu sticlele pline și fețele vesele. Și ceeace ne produce întru câtva nemulțumire în aceste momente atât de vesele, este numai faptul, că paharele se golesc cam prea repede, iar sticlele de tot prea de timpufiu. Spre norocul nostru, se află de față și bravul ospătar, care se ostenește, ca paharele noastre să fie pline și cu acestea să nu uităm de veselia și de vieța noastră fericită. Și ca să fugă toate grijile și nevoile de noi, vă rog să ciocnim toți paharele noastre și să strigăm: Să trăiască societatea noastră.

113. Pentru un băutor renumit.

Limbi și urechi! Aici e arcul, în cine să pușc? Adecă având paharul în mână, pentru cine să beau. Aha! Din mijlocul nostru se deosebește un bărbat, ca măgarul dintre oi, fie deci el alesul meu. Însușirile lui sunt cunoscute peste nouă țări și nouă

mări, cum este vorba Românului: Știm ce are înmagazinat în cap, știm ce simte, iar dacă-l luăm de scurt, ne vom putea da seamă și din ce cauză-l ținem de om cuminte, cult, brav și plăcut! Ceeace însă pe el dintre toate-l distinge, eu mă încumet s'o spun — e stomahul lui, colosal de invidiat! Deci cu mândrie strig: Trăiască amicul nostru, ca mulți ani să mai poată bea!

114. Pentru cei ce au ținut toaste.

Stimați conmeseni!

Vecinii mei dela dreapta, precum și vecinii cei dela stânga m'au îmboldit fără încetare, șoptindu-mi: „Prietene, nu ar fi mai bine dacă ai toasta și tu?“ — În fine dupăce mai mâncai o bucată de prăjitură și mai beui un păhărel de vin, îmi veni în minte o idee ingenioasă, adecă mă cugetam, oare ce-ar fi, dacă m'aș încerca să țin un toast pentru ceice au vorbit înaintea mea?

Nu mai voiesc să stau acum în amortțire. Să-și umple încă odată fiecare paharul lui.

Golesc deci și eu acum paharul plin întru sănătatea aceloră, cari au ținut toaste și au rostit pentru noi câte un puternic să trăiască. „Trăiască“ toți, cari au toastat!

CUPRINSUL.

Indrumări la ținerea toastelor.

Partea I.

Toaste la serbări familiare.

	Pag.
1. Vestе despre o logodnă, adusă de unul încă nelogodit.	7.
2. La o logodnă	7.
3. Altul asemenea	8.
4. " "	9.
5. Răspuns "	9.
6. Alt toast pentru logodiți	10.
7. Răspuns	11.
8. Alt toast pentru logodiți	12.
9. Răspuns	13.
10. Cătră mire	14.
11. " mireasă	14.
12. Intâmpinarea oaspeților la o nuntă	15.
13. Cătră mire și mireasă	16.
14. " " " "	17.
15. " " noul căsătorit	18.
16. Răspunsul mirelui	19.
17. " " " "	20.
18. Cătră " părinții " mirelui și miresei	20.
19. Cătră părinții miresei	21.
20. Răspuns din partea tatălui miresei	22.
21. Acelaș toast	22.

II

	Pag.
22. Toast la ocaziunea unei nunți de argint	23.
23. Cătră iubilanții nunții de aur	24.
24. Cătră oaspeți	24.
25. Pentru cei invitați la un ospăț	25.
26. Pentru preotul cununător	26.
27. Cătră Doamna casei	26.
28. Toast cătră Doamne	27.
29. " ținut la finea mesei de domnul casei	28.
30. La un nou născut.	28.
31. Toast despre iubirea părintească.	29.
32. Despre iubirea de mamă.	30.
33. Toast cătră bunicul și bunica	31.
34. Pentru un moș.	31.
35. " " naș (nun).	32.
36. " o nună (nașe).	32.
37. " nevestele tinere	33.
38. " o mireasă.	34.
39. La o sfințire de casă.	34.
40. " ziua onomastică a unui cap de familie.	35.
41. " " " " " părinte.	36.
42. " " " " " unei mame.	37.
43. " " " " " unui amic.	37.
44. Toast pentru soția unui cap de familie.	38.

Partea II.

Toaste sociale.

45. Toast ținut cu ocaziunea serbării aniversare a unei societăți muzicale.	41.
46. Intr'o societate muzicală.	41.
47. " " de femei.	42.
48. Toast cătră conducătorul unei societăți muzicale.	43.
49. " pentru cântăreți.	44.
50. " " cântăreții străini.	44.
51. La o convenire socială.	45.
52. Răspuns.	46.
53. Toast ținut la serbarea aniversară a unei societăți de meseriași	47.

	Pag.
54. La serbarea aniversară a unei societăți de pompieri..	48.
55. Pentru o societate.	49.
56. " " " la anul nou.	50.
57. Răspuns.	50.
58. Pentru gimnastică.	51.
59. La inaugurarea unei școli.	52.
60. Pentru veteranii unei societăți.	53.
61. " comitetul aranjator al unei serbări.	54.
62. " " unei serbări.	55.
63. " membrii vechi ai unei societăți.	55.
64. Toast către primarul comunei.	56.
65. Alt toast pentru primar.	57.
66. Pentru primarul nou ales.	57.
67. Răspunsul primarului.	58.
68. Pentru un jude comunal.	59.
69. " " notar comunal.	59.
70. " " scriitor (poet).	60.
71. La instalarea unui preot.	61.
72. Toast ținut la instalarea unui învățător.	62.
73. Răspunsul învățătorului.	63.
74. Toast ținut de primar la sfințirea unei școli.	64.
75. La o sfințire de biserică.	65.
76. " deschiderea de prăvălie.	66.
77. În ziua ultimă a carnevalului.	67.
78. Anul nou.	67.
79. In seara de Silvestru (31 Decembre).	69.
80. In preseara (ajunul) anului nou.	69.
81. Toast în seara de Silvestru	70.

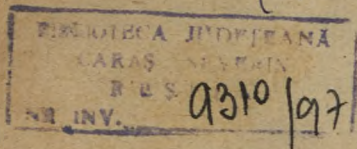
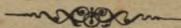
Partea III.

Toaste la diferite ocaziuni.

82. Pentru Regele nostru. (La ziua natală a regelui).	73.
83. Toast pentru poporul nostru.	75.
84. Pentru concordie.	75.
85. " libertate.	76.
86. Toast pentru un tânăr care și-a terminat ucenicia.	77.

	Pag.
87. Pentru un maestru tânăr.	87
88. " industriași.. . . .	80
89. " un oaspe rar.	80
90. " " " străin.	81
91. La întoarcerea unui prieten din străinătate.	82
92. Pentru un june care intră la oaste.	83
93. La întoarcerea unui soldat dela oaste	84
94. Pentru un învățător.	85
95. " " preot.	86
96. " " editor de cărți.	87
97. " " tipograf.	87
98. Cu ocaziunea unui iubileu.	88
99. La iubileul de 50 de ani al unui director școlar.	89
100. La iubileul unui învățător.	90
101. " " de 50 de ani al unei firme.	91
102. Pentru un amic bun.	92
103. " amicii îndepărtați.	93
104. " un frate.	94
105. Toast pentru timpul prezent.	94
106. " " toate stările (clasele).	95
107. Cu ocaziunea unei excursiuni la țară.	96
108. La strângerea roadelor (bucatelor) de pe câmp.	96
109. Altul asemenea.	97
110. Vinul, femeia și cântecul.	97
111. Toast vesel de cuprins general.	100
112. Pentru băutori.	102
113. " un băutor renumit.	102
114. Pentru cei ce au ținut toaste.	103

291.311/97

From the past

5385

2000 lei

Prețul: 70 bani.